

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/1805

(2018. gada 14. novembris)

par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Savienība ir izvirzījusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās Savienībā ir balstīta uz spriedumu un tiesas nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu, un šis princips kopš Eiropadomes sanāksmes Tamperē 1999. gada 15. un 16. oktobrī ierasti ir dēvēts par stūrakmeni tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās Savienībā.
- (3) Nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšana un konfiscēšana ir vieni no visefektīvākajiem veidiem, kā apkarot noziedzību. Savienība ir apņēmusies nodrošināt efektīvāku noziedzīgu aktīvu identifikāciju, konfiskāciju un atkārtotu izmantošanu saskaņā ar "Stokholmas programmu – atvērta un droša Eiropa pilsoņu un viņu aizsardzības labā" ⁽²⁾.
- (4) Noziegumiem bieži ir pārrobežu raksturs, tāpēc efektīvai pārrobežu sadarbībai ir būtiska nozīme, lai iesaldētu un konfiscētu nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtos līdzekļus.
- (5) Pašreizējo Savienības tiesisko regulējumu par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu veido Padomes Pamatlēmumi 2003/577/TI ⁽³⁾ un 2006/783/TI ⁽⁴⁾.
- (6) Komisijas īstenošanas ziņojumos par Pamatlēmumiem 2003/577/TI un 2006/783/TI norādīts, ka pašreizējais režīms attiecībā uz iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu nav pilnībā efektīvs. Minētie Pamatlēmumi dalībvalstīs nav īstenoti un piemēroti vienveidīgi, kas ir izraisījis nepietiekamu savstarpēju atzīšanu un neoptimālu pārrobežu sadarbību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 4. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 6. novembra lēmums.

⁽²⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2003/577/TI (2003. gada 22. jūlijs) par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus (OV L 196, 2.8.2003., 45. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem (OV L 328, 24.11.2006., 59. lpp.).

- (7) Savienības tiesiskais regulējums par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu nav gājis kopsolī ar jaunākajām likumdošanas norisēm Savienības un valstu līmenī. Konkrētāk – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/42/ES ⁽¹⁾ ir noteikti minimuma noteikumi par īpašuma iesaldēšanu un konfiskāciju. Minētie minimuma noteikumi attiecas uz nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju, tostarp arī gadījumos, kad par noziedzīgu nodarījumu jau ir uzsākts kriminālprocess, bet aizdomās turētā vai apsūdzētā persona ir slima vai aizbēgusi, paplašinātu konfiskāciju un konfiskāciju, ko piemēro trešai personai. Minētie minimuma noteikumi attiecas arī uz īpašuma iesaldēšanu nolūkā to, iespējams, vēlāk konfiscēt. Iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu veidi, uz kuriem attiecas minētā direktīva, arī būtu jāiekļauj tiesiskajā regulējumā par savstarpēju atzīšanu.
- (8) Pieņemot Direktīvu 2014/42/ES, Eiropas Parlaments un Padome paziņojumā norādīja, ka efektīva iesaldēšanas un konfiskācijas sistēma Savienībā ir nesaraunami saistīta ar iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu labi funkcionējošu savstarpēju atzīšanu. Ņemot vērā vajadzību Savienībā ieviest visaptverošu nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanas un konfiskācijas sistēmu, Eiropas Parlaments un Padome aicināja Komisiju iesniegt leģislatīvā akta priekšlikumu par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu.
- (9) Komisija 2015. gada 28. aprīļa paziņojumā “Eiropas Drošības programma” pauda uzskatu, ka tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās ir atkarīga no efektīviem pārrobežu instrumentiem un ka spriedumu un tiesas nolēmumu savstarpēja atzīšana ir svarīgs drošības sistēmas elements. Komisija arī atgādināja par vajadzību uzlabot iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu.
- (10) Komisija 2016. gada 2. februāra paziņojumā attiecībā uz Rīcības plānu par pastiprinātu cīņu pret teroristu finansēšanu uzsvēra vajadzību nodrošināt, ka noziedzniekiem, kas finansē terorismu, tiek atņemti viņu aktīvi. Komisija norādīja, ka, lai izjauktu organizētās noziedzības darbības, ar kurām finansē terorismu, ir ļoti svarīgi minētajiem noziedzniekiem atņemt noziedzīgi iegūtos līdzekļus. Lai to panāktu, Komisija norādīja, ka ir jānodrošina visu veidu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu maksimāli iespējama izpilde visā Savienībā, piemērojot savstarpējas atzīšanas principu.
- (11) Lai nodrošinātu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu efektīvu savstarpēju atzīšanu, noteikumi par šo rīkojumu atzīšanu un izpildi būtu jāparedz juridiski saistošā un tieši piemērojamā Savienības aktā.
- (12) Ir svarīgi veicināt iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu un izpildi, izstrādājot noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstij ir pienākums bez papildu formalitātēm atzīt iesaldēšanas rīkojumus un konfiskācijas rīkojumus, ko saistībā ar procesu krimināllietās izdevusi cita dalībvalsts, un izpildīt minētos rīkojumus savā teritorijā.
- (13) Šī regula būtu jāpiemēro visiem iesaldēšanas rīkojumiem un visiem konfiskācijas rīkojumiem, kuri izdoti saistībā ar procesu krimināllietās. “Process krimināllietās” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, ko interpretē Eiropas Savienības Tiesa neatkarīgi no Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras. Tādēļ šis jēdziens aptver visu veidu iesaldēšanas rīkojumus un konfiskācijas rīkojumus, kas ir izdoti pēc procesa saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, – ne tikai rīkojumus, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/42/ES. Tas aptver arī citu veidu rīkojumus, kuri izdoti bez galīgā notiesājošā sprieduma. Lai arī šādi rīkojumi dalībvalsts tiesību sistēmā varētu nepastāvēt, attiecīgajai dalībvalstij būtu jāspēj atzīt un izpildīt šādu rīkojumu, ko izdevusi cita dalībvalsts. Process krimināllietās varētu ietvert arī policijas un citu tiesībsargāšanas iestāžu veiktu kriminālizmeklēšanu. Iesaldēšanas rīkojumi un konfiskācijas rīkojumi, kuri izdoti saistībā ar procesiem civilīetās vai administratīvajās lietās, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (14) Šai regulai būtu jāattiecas gan uz iesaldēšanas rīkojumiem un konfiskācijas rīkojumiem, kas saistīti ar noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/42/ES, gan uz iesaldēšanas rīkojumiem un konfiskācijas rīkojumiem, kas saistīti ar citiem noziedzīgiem nodarījumiem. Tāpēc ar noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas šī regula, nebūtu jāsaprot vienīgi sevišķi smagi noziegumi, kam ir pārrobežu dimensija, jo Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 82. pants neparedz šādu ierobežojumu attiecībā uz pasākumiem, ar ko nosaka noteikumus un procedūras, lai nodrošinātu spriedumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

- (15) Kā priekšnoteikums dalībvalstu sadarbībai, kas balstīta uz savstarpējas atzīšanas principu un tūlītēju tiesas nolēmumu izpildi, ir vajadzīga paļaušanās uz to, ka atzīstamie un izpildāmie nolēmumi vienmēr tiks pieņemti atbilstīgi likumības, subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem. Šādas sadarbības priekšnoteikums ir arī tas, ka būtu jāaizsargā to personu tiesības, kuras skar iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums. Pie šādām skartām personām, kuras var būt gan fiziskas personas, gan juridiskas personas, būtu pieskaitāma persona, pret kuru ticis izdots iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums, vai persona, kurai pieder īpašums, kam piemērojams minētais rīkojums, kā arī jebkuras trešās personas, kuru tiesības attiecībā uz minēto īpašumu tiek tieši ierobežotas ar minēto rīkojumu, tostarp *bona fide* trešās personas. Par to, vai iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums tieši ierobežo šādas trešās personas, būtu jālemj saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem.
- (16) Ar šo regulu negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību principus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 6. pantā.
- (17) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta") un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā ("ECTK"). Tas ietver principu, ka ir aizliegta jebkāda diskriminācija tādu iemeslu dēļ kā dzimums, rase vai etniskā izcelsme, reliģija, seksuālā orientācija, valstspiederība, valoda, politiskie uzskati vai invaliditāte. Šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (18) Procesuālās tiesības, kuras izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/64/ES ⁽¹⁾, 2012/13/ES ⁽²⁾, 2013/48/ES ⁽³⁾, (ES) 2016/343 ⁽⁴⁾, (ES) 2016/800 ⁽⁵⁾ un (ES) 2016/1919 ⁽⁶⁾, būtu minēto direktīvu darbības jomā jāpiemēro kriminālprocesiem, ko aptver šī regula attiecībā uz dalībvalstīm, kurām ir saistošas minētās direktīvas. Jebkurā gadījumā Hartā paredzētie aizsargpasākumi būtu jāpiemēro visiem procesiem, uz kuriem attiecas šī regula. Jo īpaši, būtiskie kriminālprocesa aizsargpasākumi, kas izklāstīti Hartā, būtu jāpiemēro tiem procesiem krimināllietās, kuri nav kriminālprocesi, bet uz kuriem attiecas šī regula.
- (19) Ar noteikumiem par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu nosūtīšanu, atzīšanu un izpildi būtu jānodrošina noziedzīgi iegūtu aktīvu atgūšanas procesa efektivitāte, vienlaikus ievērojot pamattiesības.
- (20) Izvērtējot abpusējo sodāmību, izpildes valsts kompetentajai iestādei būtu jāpārbauda, vai attiecīgā noziedzīga nodarījuma pamatā esošajiem faktiskajiem elementiem, kuri atspoguļoti iesaldēšanas apliecībā vai konfiskācijas apliecībā, ko iesniegusi izdošanas valsts kompetentā iestāde, *per se* būtu piemērojams kriminālsods arī izpildes valstī, ja tie būtu notikuši minētajā valstī brīdī, kad pieņem lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanu.
- (21) Izdevējiestādei būtu jānodrošina, ka, izdodot iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu, tiek ievēroti nepieciešamības un proporcionalitātes principi. Saskaņā ar šo regulu iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums būtu jāizdod un jānosūta izpildiestādei citā dalībvalstī, ja to būtu bijis iespējams izdot un izmantot tādā lietā, kurai ir vienīgi iekšzemes raksturs. Izdevējiestādei vajadzētu būt atbildīgai par šādu rīkojumu nepieciešamības un proporcionalitātes novērtēšanu katrā gadījumā, jo iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu atzīšanu un izpildi nebūtu jāatsaka tādu iemeslu dēļ, kas nav paredzēti šajā regulā.
- (22) Atsevišķos gadījumos iesaldēšanas rīkojumu var izdot izdošanas valsts norīkota iestāde, kura ir kompetenta krimināllietās īstenot vai izpildīt iesaldēšanas rīkojumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un kura nav tiesnesis, tiesa vai prokurors. Šādos gadījumos – pirms iesaldēšanas rīkojuma nosūtīšanas izpildiestādei – to būtu jāapstiprina izdošanas valsts tiesnesim, tiesai vai prokuroram.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.).

- (23) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nākt klajā ar deklarāciju, kurā teikts, ka, ja tām tiek nosūtīta iesaldēšanas apliecība vai konfiskācijas apliecība, lai atzītu un izpildītu iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu, izdevējiestādei kopā ar iesaldēšanas apliecību vai konfiskācijas apliecību būtu jānosūta iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma oriģināls vai tā apliecināta kopija. Dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija, ja tās iesniedz vai atsauc šādu deklarāciju. Šāda informācija Komisijai būtu jādara pieejama visām dalībvalstīm un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam, kas paredzēts Padomes Lēmumā 2008/976/TI⁽¹⁾. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam minētā informācija būtu jādara pieejama tīmekļa vietnē, kas norādīta minētajā lēmumā.
- (24) Izdevējiestādei būtu jānosūta iesaldēšanas apliecība vai konfiskācijas apliecība – attiecīgā gadījumā kopā ar iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu – tieši izpildiestādei vai attiecīgā gadījumā izpildes valsts centrālajai iestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādus apstākļos, kas izpildiestādei ļauj noteikt rīkojuma apliecības autentiskumu, piemēram, ar ierakstītu vēstuli vai drošu e-pastu. Izdevējiestādei vajadzētu spēt izmantot jebkurus atbilstošus nosūtīšanas kanālus vai līdzekļus, tostarp Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla drošo telesakaru sistēmu, *Eurojust* vai citus kanālus, ko izmanto tiesu iestādes.
- (25) Ja izdevējiestādei ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka personai, pret kuru ir izdots iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums attiecībā uz naudas summu, ir īpašums vai ienākumi dalībvalstī, izdevējiestādei iesaldēšanas apliecība vai konfiskācijas apliecība, kas ir saistīta minēto rīkojumu, būtu jānosūta uz attiecīgo dalībvalsti. Balstoties uz minēto, apliecību varētu, piemēram, nosūtīt uz to dalībvalsti, kurā fiziskai personai, pret kuru tika izdots rīkojums, ir pastāvīgā dzīvesvieta vai – ja minētajai personai nav pastāvīgas adreses –, uz dalībvalsti, kurā tā parasti dzīvo. Ja rīkojums ir izdots pret juridisku personu, apliecību varētu nosūtīt uz to dalībvalsti, kurā ir juridiskās personas domicils.
- (26) Nolūkā veikt ar iesaldēšanas rīkojumiem un konfiskācijas rīkojumiem saistītu apliecību administratīvu nosūtīšanu un saņemšanu dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izraudzīties vienu vai vairākas centrālās iestādes, ja tas vajadzīgs dalībvalstu iekšējo tiesību sistēmu struktūras dēļ. Šādas centrālās iestādes varētu arī sniegt administratīvu atbalstu, pildīt koordinatora funkcijas un palīdzēt statistikas datu vākšanā, tādējādi atvieglojot un sekmējot iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu.
- (27) Ja konfiskācijas apliecību, kas ir saistīta ar konfiskācijas rīkojumu attiecībā uz naudas summu, nosūta vairāk nekā vienai izpildes valstij, izdošanas valstij būtu jācēnšas izvairīties no tā, ka tiek konfiscēts vairāk īpašuma nekā nepieciešams, un ka no rīkojuma izpildes iegūtā kopsumma pārsniedz rīkojumā norādīto maksimālo summu. Šajā sakarā izdevējiestādei cita starpā būtu konfiskācijas apliecībā jānorāda aktīvu vērtība, ja tā ir zināma, katrā izpildes valstī, lai izpildiestādes to varētu ņemt vērā, jāuztur nepieciešamie kontakti un dialogs ar izpildiestādēm par konfiscējamo īpašumu, kā arī nekavējoties jāinformē attiecīgā izpildiestāde vai izpildiestādes, ja tā uzskata, ka var pastāvēt risks, ka konfiskācijā varētu tikt pārsniegta maksimālā summa. Attiecīgā gadījumā *Eurojust* savas kompetences ietvaros varētu uzņemties koordinējošu lomu, lai izvairītos no pārmērīgas konfiskācijas.
- (28) Dalībvalstis būtu jāmudina nākt klajā ar deklarāciju, kurā norāda, ka tās – kā izpildes valstis – pieņems iesaldēšanas apliecības, konfiskācijas apliecības vai tās abas, vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās, kas nav to oficiālās valodas.
- (29) Izpildiestādei būtu jāatzīst iesaldēšanas rīkojumi un konfiskācijas rīkojumi un būtu jāveic to izpildei vajadzīgie pasākumi. Lēmums par iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi būtu jāpieņem, un iesaldēšana vai konfiskācija būtu jāveic tikpat ātri un ar tādu pašu prioritāti kā līdzīgās iekšzemes lietās. Lai nodrošinātu ātru un efektīvu lēmuma par iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma pieņemšanu, kā arī tā ātru un efektīvu izpildi, būtu jānosaka termiņi, kas būtu jāaprēķina saskaņā ar Padomes Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71⁽²⁾. Attiecībā uz iesaldēšanas rīkojumiem izpildiestādei ne vēlāk kā 48 stundas pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par to atzīšanu un izpildi, būtu jāsāk veikt konkrētus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu šādus rīkojumus.
- (30) Izpildot iesaldēšanas rīkojumu, izdevējiestādei un izpildiestādei būtu pienācīgi jāņem vērā izmeklēšanas konfidencialitāte. Jo īpaši, izpildiestādei būtu jāgarantē iesaldēšanas rīkojumā ietvertu faktu un tā satura konfidencialitāte. Tas neskar pienākumu informēt skartās personas par iesaldēšanas rīkojuma izpildi saskaņā ar šo regulu.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2008/976/TI (2008. gada 16. decembris) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu (OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.).

- (31) Iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi nevajadzētu atteikt tādu iemeslu dēļ, kas nav paredzēti šajā regulā. Šajā regulā būtu jāparedz iespēja izpildiestādei neatzīt vai neizpildīt konfiskācijas rīkojumus, pamatojoties uz *ne bis in idem* principu, pamatojoties uz skarto personu tiesībām vai pamatojoties uz tiesībām piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā.
- (32) Šajā regulā būtu jāparedz iespēja izpildiestādēm neatzīt vai neizpildīt konfiskācijas rīkojumus, ja persona, pret kuru izdots konfiskācijas rīkojums, personiski nav piedalījusies lietas izskatīšanā tiesā, kā rezultātā tika izdots konfiskācijas rīkojums saistībā ar galīgu notiesājošu spriedumu. Šo neatzīšanas vai neizpildes iemeslu būtu jāpiemēro tikai tad, ja tiesas procesu rezultātā ir izdoti konfiskācijas rīkojumi saistībā ar galīgu notiesājošu spriedumu, un tas nebūtu jāpiemēro tajos procesos, kuru rezultātā izdoti konfiskācijas rīkojumi bez notiesājoša sprieduma. Tomēr, lai šādu iemeslu varētu piemērot, būtu jānotiek vienai vai vairākām tiesas sēdēm. Minēto iemeslu nebūtu jāpiemēro, ja attiecīgajos valsts procesuālajos noteikumos tiesas sēde nav paredzēta. Šādiem valsts procesuālajiem noteikumiem būtu jāatbilst Hartai un ECTK, jo īpaši attiecībā uz tiesībām uz taisnīgu tiesu. Tas attiecas, piemēram, uz gadījumu, kad process notiek vienkāršoti – pilnībā vai daļēji – saskaņā ar rakstisku procedūru vai procedūru, kurā nav paredzēta tiesas sēde.
- (33) Izņēmuma apstākļos vajadzētu būt iespējai neatzīt vai neizpildīt iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu, ja šāda atzīšana vai izpilde liegtu izpildes valstij piemērot savus konstitucionālos noteikumus saistībā ar preses brīvību vai vārda brīvību citos plašsaziņas līdzekļos.
- (34) Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide Savienībā ir balstīta uz savstarpēju uzticēšanos un pieņemumu, ka citas dalībvalstis ievēro Savienības tiesības un jo īpaši pamattiesības. Tomēr izņēmuma gadījumos, ja, balstoties uz konkrētu un objektīvu informāciju, ir būtiski iemesli uzskatīt, ka iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpilde konkrētajos lietas apstākļos radītu attiecīgo Hartā izklāstīto pamattiesību acīmredzamu pārkāpumu, izpildiestādei vajadzētu spēt pieņemt lēmumu neatzīt un neizpildīt attiecīgo rīkojumu. Pamattiesības, kam vajadzētu būt relevantām šajā sakarā, jo īpaši ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību. Tiesībām uz īpašumu principā nevajadzētu būt relevantām, jo aktīvu iesaldēšana un konfiskācija vienmēr nozīmē iejaukšanos personas tiesībās uz īpašumu un vajadzīgās garantijas šajā sakarā jau ir paredzētas Savienības tiesību aktos, tostarp šajā regulā.
- (35) Pirms pieņemt lēmumu neatzīt vai neizpildīt iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu, balstoties uz jebkādiem neatzīšanas vai neizpildes iemesliem, izpildiestādei būtu jāapspriežas ar izdevējiestādi, lai iegūtu visu vajadzīgo papildu informāciju.
- (36) Izskatot izpildiestādes pieprasījumu ierobežot laikposmu, kādā īpašums būtu iesaldējams, izdevējiestādei būtu jāņem vērā visi lietas apstākļi, jo īpaši tas, vai iesaldēšanas rīkojuma turpināšana varētu radīt nepamatotu kaitējumu izpildes valstī. Pirms oficiāla pieprasījuma iesniegšanas izpildiestāde tiek mudināta apspriesties ar izdevējiestādi par šo jautājumu.
- (37) Izdevējiestādei būtu jāinformē izpildiestāde, ja izdošanas valsts iestāde saņem jebkādu naudas summu, kas ir samaksāta attiecībā uz konfiskācijas rīkojumu, ar to saprotot, ka izpildes valsts būtu jāinformē vienīgi tad, ja summa, kas samaksāta attiecībā uz rīkojumu, ietekmē nenomaksāto summu, kas ir konfiscējama, ievērojot rīkojumu.
- (38) Izpildiestādei vajadzētu būt iespējai atlikt iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpildi, jo īpaši tad, ja tā izpilde varētu kaitēt notiekošai kriminālizmeklēšanai. Tiklīdz vairs nepastāv iemesli atlikšanai, izpildiestādei būtu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi rīkojuma izpildei.
- (39) Pēc iesaldēšanas rīkojuma izpildes un pēc lēmuma atzīt un izpildīt konfiskācijas rīkojumu, izpildiestādei, ciktāl iespējams, būtu jāinformē tai zināmās skartās personas par šādu izpildi vai šādu lēmumu. Minētajā nolūkā izpildiestādei būtu jāpieliek visas saprātīgās pūles, lai identificētu skartās personas, pārbaudītu, kā tās ir sasniedzamas, un informētu tās par iesaldēšanas rīkojuma izpildi vai par lēmumu atzīt un izpildīt konfiskācijas rīkojumu. Veicot minēto pienākumu, izpildiestāde varētu lūgt izdevējiestādes palīdzību, piemēram, ja ir pamats domāt, ka skartās personas pastāvīgi uzturas izdošanas valstī. Šajā regulā noteiktais izpildiestādes pienākums

sniegt informāciju skartajām personām neskar nekādus izdevējiestādes pienākumus sniegt informāciju personām saskaņā ar izdošanas valsts tiesību aktiem, piemēram, attiecībā uz iesaldēšanas rīkojuma izdošanu vai attiecībā uz pastāvošiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar izdošanas valsts tiesību aktiem.

- (40) Izdevējiestāde būtu bez kavēšanās jāinformē, ja iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu izpildīt nav iespējams. Šāda neiespējamība varētu rasties, jo īpašums jau ir konfiscēts, ir nozudis, ir iznīcināts vai nav atrodams izdevējiestādes norādītajā atrašanās vietā, vai tāpēc, ka īpašuma atrašanās vieta nav norādīta pietiekami precīzi, lai arī starp izpildiestādi un izdevējiestādi ir notikusi apspriešanās. Šādos apstākļos izdevējiestādei vairs nevajadzētu būt pienākumam izpildīt rīkojumu. Tomēr, ja izpildiestāde vēlāk iegūst informāciju, kas ļauj tai noteikt īpašuma atrašanās vietu, tai vajadzētu spēt izpildīt rīkojumu, un tam nav vajadzīga jaunas apliecības nosūtīšana saskaņā ar šo regulu.
- (41) Ja izpildes valsts tiesību akti iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpildi padara juridiski neiespējamu, izpildiestādei būtu jāsaazinās ar izdevējiestādi, lai pārrunātu situāciju un rastu risinājumu. Šāds risinājums varētu būt tāds, ka izdevējiestāde atsauca attiecīgo rīkojumu.
- (42) Tiklīdz konfiskācijas rīkojuma izpilde ir pabeigta, izpildiestādei būtu jāinformē izdevējiestāde par izpildes rezultātiem. Ja tas ir praktiski iespējams, izpildiestādei vienlaikus būtu jāinformē izdevējiestāde arī par īpašumu vai naudas summu, kas ir konfiscēta, un jādara zināma cita informācija, kuru tā uzskata par relevantu.
- (43) Iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpilde būtu jāreglamentē saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, un vienīgi minētās valsts iestādēm vajadzētu būt kompetentām lemt par izpildes procedūrām. Attiecīgā gadījumā izdevējiestādei un izpildiestādei vajadzētu būt iespējai uzaicināt *Eurojust* vai Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu to kompetences ietvaros sniegt palīdzību jautājumos, kuri saistīti ar iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu izpildi.
- (44) Šīs regulas pareizas darbības priekšnoteikums ir cieša iesaistīto kompetento valsts iestāžu saziņa, jo īpaši gadījumos, kad notiek vienlaicīga konfiskācijas rīkojuma izpilde vairāk nekā vienā dalībvalstī. Tādēļ valstu kompetentajām iestādēm, kad vien tas ir nepieciešams, būtu savstarpēji jāapspriežas – tieši vai attiecīgā gadījumā ar *Eurojust* vai Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla starpniecību.
- (45) Cietušo tiesības uz kompensāciju un restitūciju pārrobežu lietās nebūtu jāierobežo. Noteikumos par rīcību ar iesaldēto vai konfiscēto īpašumu prioritāte būtu jāpiešķir kompensācijai un īpašuma restitūcijai cietušajiem. Jēdziens "cietušais" ir jāinterpretē saskaņā ar izdošanas valsts tiesību aktiem, kuros vajadzētu būt iespējai arī paredzēt, ka šīs regulas nozīmē cietušais var būt arī juridiska persona. Šai regulai nebūt jāskar noteikumi par kompensāciju un īpašuma restitūciju cietušajiem valsts procesos.
- (46) Ja izpildiestāde ir informēta par izdevējiestādes vai citas izdošanas valstī kompetentas iestādes izdotu lēmumu par iesaldētā īpašuma restitūciju cietušajam, izpildiestādei būtu jāveic pasākumi, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu attiecīgā īpašuma iesaldēšanu un pēc iespējas ātrāku restitūciju cietušajam. Izpildiestādei vajadzētu būt iespējai nodot īpašumu izdošanas valstij, lai tā varētu nodrošināt īpašuma restitūciju cietušajam, vai tiešā veidā – cietušajam, ja tam piekrīt izdošanas valsts. Pienākumam nodrošināt iesaldētā īpašuma restitūciju cietušajam vajadzētu būt atkarīgam no šādiem nosacījumiem: cietušā tiesībām uz īpašumu nevajadzētu būt apstrīdētām tādā nozīmē, ka ir atzīts, ka cietušais ir tiesīgais īpašuma īpašnieks un nav būtisku prasību, kas to apstrīdētu; īpašumam nevajadzētu būt izpildes valstī pieprasītam kā pierādījumam kriminālprocesā; un nevajadzētu būt ierobežotām skarto personu tiesībām, jo īpaši *bona fide* trešo personu tiesībām. Izpildiestādei būtu jānodrošina iesaldētā īpašuma restitūcija cietušajam tikai tad, ja minētie nosacījumi ir izpildīti. Ja izpildiestāde uzskata, ka minētie nosacījumi nav izpildīti, tai būtu jāapspriežas ar izdevējiestādi, piemēram, jālūdz kāda papildinformācija vai jāapspriež situācija, lai rastu risinājumu. Ja risinājumu atrast nevar, izpildiestādei vajadzētu būt iespējai nolemt nenodrošināt iesaldētā īpašuma restitūciju cietušajam.
- (47) Katrai dalībvalstij būtu jāapsver centralizēta valsts biroja izveide, kas ir atbildīgs par iesaldētā īpašuma pārvaldību, ņemot vērā tā iespējamo konfiskāciju vēlāk, kā arī konfiscētā īpašuma pārvaldību. Prioritāti vajadzētu piešķirt iesaldētā īpašuma un konfiscētā īpašuma nodošanai tiesībaizsardzības un organizētās noziedzības novēršanas projektiem, kā arī citiem projektiem, kas ir sabiedrības interesēs un sociāli noderīgi.

- (48) Katrai dalībvalstij būtu jāapsver valsts fonda izveide, ar ko nodrošina atbilstošu kompensāciju noziegumos cietušajiem, piemēram, to policijas darbinieku un valsts amatpersonu ģimenēm, kuri, veicot savus pienākumus, gājuši bojā vai guvuši pastāvīgu invaliditāti. Dalībvalstis minētajam nolūkam varētu piešķirt daļu konfiscēto aktīvu.
- (49) Dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējai savstarpēji prasīt kompensāciju, lai segtu izmaksas, kas rodas, piemērojot šo regulu. Tomēr, ja izpildes valstij ir radušās lielas vai ārkārtējas izmaksas, piemēram, tādēļ, ka īpašums ir bijis iesaldēts uz ievērojamu laika posmu, izdevējiestādei būtu jāizvērtē jebkāds izpildiestādes ierosinājums segt izmaksas kopīgi.
- (50) Lai nākotnē varētu pēc iespējas ātrāk risināt konstatētās problēmas attiecībā uz šīs regulas pielikumos izklāstīto apliecību saturu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz grozījumiem minētajās apliecībās. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (51) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu un izpildi, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis, bet tā mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā paredzēto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā paredzēto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (52) Saistībā ar pierādījumu iesaldēšanu Pamatlēmuma 2003/577/TI noteikumi jau ir aizstāti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/41/ES⁽²⁾ attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurām minētā direktīva ir saistoša. Ar šo regulu starp dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša, būtu jāaizstāj Pamatlēmuma 2003/577/TI noteikumi attiecībā uz īpašuma iesaldēšanu. Ar šo regulu starp dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša, būtu jāaizstāj arī Pamatlēmums 2006/783/TI. Tādēļ Pamatlēmuma 2003/577/TI noteikumus attiecībā uz īpašuma iesaldēšanu, kā arī Pamatlēmuma 2006/783/TI noteikumus būtu jāturpina piemērot ne tikai starp dalībvalstīm, kurām šī regula nav saistoša, bet arī starp jebkuru dalībvalsti, kurai šī regula nav saistoša, un jebkuru dalībvalsti, kurai šī regula ir saistoša.
- (53) Šā akta juridiskajai formai nevajadzētu radīt precedentu Savienības turpmākajiem tiesību aktiem attiecībā uz spriedumu un tiesas nolēmumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās. Izvēloties turpmāko Savienības tiesību aktu juridisko formu, būtu rūpīgi jāizvērtē katrs konkrētais gadījums, citu faktoru starpā ņemot vērā tiesību akta efektivitāti un proporcionalitātes un subsidiaritātes principus.
- (54) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saskaņā ar Padomes Lēmumu 2007/845/TI⁽³⁾ to līdzekļu atguves dienesti sadarbojas cits ar citu, lai atvieglotu tādu noziedzīgi iegūtu līdzekļu un citas ar noziegumu saistīta īpašuma meklēšanu un identificēšanu, kas varētu kļūt par iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma objektu.
- (55) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Apvienotā Karaliste ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (56) Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (57) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

⁽¹⁾ OVL 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OVL 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2007/845/TI (2007. gada 6. decembris) attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā (OVL 332, 18.12.2007., 103. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DEFINĪCIJAS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Priekšmets

1. Šajā regulā paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalsts atzīst un savā teritorijā izpilda iesaldēšanas rīkojumus un konfiskācijas rīkojumus, ko cita dalībvalsts izdevusi saistībā ar procesu krimināllietās.
2. Ar šo regulu netiek mainīts pienākums ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti LES 6. pantā.
3. Izdevējiestādes nodrošina, ka, izdodot iesaldēšanas rīkojumus vai konfiskācijas rīkojumus, tiek ievēroti nepieciešamības un proporcionalitātes principi.
4. Šo regulu nepiemēro iesaldēšanas rīkojumiem un konfiskācijas rīkojumiem, kuri izdoti saistībā ar procesu civillietās vai administratīvajās lietās.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "iesaldēšanas rīkojums" ir lēmums, ko izdevusi vai apstiprinājusi izdevējiestāde, lai novērstu īpašuma iznīcināšanu, pārveidošanu, pārvietošanu, nodošanu vai atbrīvošanos no tā, nolūkā to konfiscēt;
- 2) "konfiskācijas rīkojums" ir galīgais sods vai tiesas noteikts pasākums saistībā ar krimināllietu par noziedzīgu nodarījumu, ar kuru paredz fiziskas vai juridiskas personas īpašuma galīgu atsavināšanu;
- 3) "īpašums" ir jebkāds īpašums neatkarīgi no tā, vai tā ir ķermeniska vai bezķermeniska, kustama vai nekustama manta, un juridiski dokumenti vai instrumenti, kas apliecina īpašumtiesības uz šo īpašumu vai cita veida tiesības uz to, kuru izdevējiestāde uzskata par:
 - a) noziedzīgā nodarījumā iegūtiem līdzekļiem vai šādu līdzekļu pilnas vērtības vai tikai tās daļas ekvivalentu;
 - b) noziedzīga nodarījuma rīkiem vai šādu rīku vērtību;
 - c) konfiscējamu, izdošanas valstī piemērojot jebkādas no Direktīvā 2014/42/ES paredzētajām konfiskācijas pilnvarām; vai
 - d) konfiscējamu saskaņā ar jebkādiem citiem noteikumiem saistībā ar konfiskācijas pilnvarām, tostarp bez galīgā notiesājošā sprieduma, saskaņā ar izdošanas valsts tiesību aktiem pēc procesa saistībā ar noziedzīgu nodarījumu;
- 4) "noziedzīgi iegūti līdzekļi" ir jebkāds saimniecisks ieguvums, kas tieši vai netieši gūts, izdarot noziedzīgu nodarījumu, to veido jebkāda veida īpašums un tas ietver tiešu noziedzīgi iegūtu līdzekļu turpmāku atkārtotu ieguldīšanu vai pārveidošanu un jebkādus vērtīgus labumus;
- 5) "nozieguma rīki" ir jebkāds īpašums, kurš jebkādā veidā, pilnīgi vai daļēji, izmantots vai kuru bija paredzēts izmantot, lai izdarītu noziedzīgu nodarījumu;
- 6) "izdošanas valsts" ir dalībvalsts, kurā ir izdots iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums;
- 7) "izpildes valsts" ir dalībvalsts, uz kuru atzišanas un izpildes nolūkā ir nosūtīts iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums;
- 8) "izdevējiestāde" ir:
 - a) attiecībā uz iesaldēšanas rīkojumu:
 - i) tiesnesis, tiesa vai prokurors, kura kompetencē ir attiecīgā lieta; vai

- ii) cita izdošanas valsts izraudzīta kompetentā iestāde, kas ir kompetenta krimināllietās izdot rīkojumu par īpašuma iesaldēšanu vai izpildīt iesaldēšanas rīkojumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Turklāt pirms iesaldēšanas rīkojuma nosūtīšanas izpildiestādei to apstiprina izdošanas valsts tiesnesis, tiesa vai prokurors pēc tam, kad ir pārbaudīta tā atbilstība šāda rīkojuma izdošanas nosacījumiem saskaņā ar šo regulu. Ja rīkojumu ir apstiprinājis tiesnesis, tiesa vai prokurors, minēto citu iestādi rīkojuma nosūtīšanas vajadzībām arī var uzskatīt par izdevējiestādi;
- b) attiecībā uz konfiskācijas rīkojumu – iestāde, kuru ir izraudzījusies izdošanas valsts, un kura ir kompetenta krimināllietās izpildīt konfiskācijas rīkojumu, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem izdevusi tiesa;
- 9) “izpildiestāde” ir iestāde, kura ir kompetenta atzīt iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu un nodrošināt tā izpildi saskaņā ar šo regulu un procedūrām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir piemērojamas īpašuma iesaldēšanai un konfiskācijai; ja šādas procedūras prasa, lai tiesa rīkojumu reģistrē un atļauj tā izpildi, izpildiestāde ir arī tā iestāde, kas ir kompetenta pieprasīt šādu reģistrēšanu un atļauju;
- 10) “skartā persona” ir fiziska vai juridiska persona, pret kuru ir izdots iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums, vai fiziska vai juridiska persona, kurai pieder īpašums, kam piemērojams minētais rīkojums, kā arī jebkuras trešās personas, kuru tiesības uz minēto īpašumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem ar šo rīkojumu tiek tieši ierobežotas.

3. pants

Noziedzīgi nodarījumi

1. Iesaldēšanas rīkojumus vai konfiskācijas rīkojumus izpilda, nepārbaudot nodarījumu, kuri ir par pamatu šādu rīkojumu izdošanai, abpusējo sodāmību, ja minētie nodarījumi izdošanas valstī ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, un ja tie ir viens vai vairāki no turpmāk minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem saskaņā ar izdošanas valsts tiesību aktiem:

- 1) dalība noziedzīgā organizācijā;
- 2) terorisms;
- 3) cilvēku tirdzniecība;
- 4) bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija;
- 5) narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība;
- 6) ieroču, munīcijas un sprāgstosū vielu nelikumīga tirdzniecība;
- 7) korupcija;
- 8) krāpšana, tostarp krāpšana un citi noziedzīgi nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses, kuras definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371 ⁽¹⁾;
- 9) noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana;
- 10) naudas, arī euro, viltošana;
- 11) datornoziedzumi;
- 12) noziedzīgi nodarījumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība;
- 13) palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties;
- 14) slepkavība vai smagi miesas bojājumi;
- 15) cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība;
- 16) personu nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana vai ķīlnieku sagrābšana;
- 17) rasisms un ksenofobija;
- 18) organizēta vai bruņota laupīšana;
- 19) kultūras preču, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

- 20) izkrāpšana;
- 21) rekets un izspiešana;
- 22) izstrādājumu viltošana un pirātisms;
- 23) administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība;
- 24) maksāšanas līdzekļu viltošana;
- 25) hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība;
- 26) kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība;
- 27) zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība;
- 28) izvarošana;
- 29) ļaunprātīga dedzināšana;
- 30) noziegumi, kas ietilpst Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā;
- 31) gaisa kuģu vai kuģu sagrābšana;
- 32) sabotāža.

2. Attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas nav minēti 1. punktā, izpildes valsts iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanai un izpildei var piemērot nosacījumu, ka nodarījumi, uz kuriem attiecas iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums, saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem ir uzskatāmi par noziedzīgu nodarījumu neatkarīgi no tā sastāva elementiem vai formulējuma izdošanas valsts tiesību aktos.

II NODAĻA

IESALDĒŠANAS RĪKOJUMU NOSŪTĪŠANA, ATZĪŠANA UN IZPILDE

4. pants

Iesaldēšanas rīkojumu nosūtīšana

1. Iesaldēšanas rīkojumu nosūta, izmantojot iesaldēšanas apliecību. Izdevējiestāde 6. pantā paredzēto iesaldēšanas apliecību nosūta tieši izpildiestādei vai attiecīgā gadījumā 24. panta 2. punktā minētajai centrālajai iestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādos apstākļos, kas izpildiestādei ļauj noteikt iesaldēšanas apliecības autentiskumu.
2. Dalībvalstis var nākt klajā ar deklarāciju, kurā teikts, ka, ja tām iesaldēšanas rīkojuma atzīšanas un izpildes nolūkā tiek nosūtīta iesaldēšanas apliecība, izdevējiestādei kopā ar iesaldēšanas apliecību ir jānosūta iesaldēšanas rīkojuma oriģināls vai tā apliecināta kopija. Tomēr saskaņā ar 6. panta 2. punktu ir jātulko tikai iesaldēšanas apliecība.
3. Dalībvalstis ar 2. punktā minēto deklarāciju var nākt klajā pirms šīs regulas piemērošanas dienas vai vēlākā datumā. Dalībvalstis šādu deklarāciju var jebkurā laikā atsaukt. Dalībvalstis informē Komisiju, kad tās nāk klajā ar šādu deklarāciju vai atsauc to. Komisija šādu informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam.
4. Ja iesaldēšanas rīkojums attiecas uz naudas summu un ja izdevējiestādei ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka personai, pret kuru tika izdots iesaldēšanas rīkojums, dalībvalstī ir īpašums vai ienākumi, izdevējiestāde iesaldēšanas apliecību nosūta minētajai dalībvalstij.
5. Ja iesaldēšanas rīkojums attiecas uz konkrētām īpašuma sastāvdaļām un ja izdevējiestādei ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka šādas sastāvdaļas atrodas dalībvalstī, izdevējiestāde iesaldēšanas apliecību nosūta minētajai dalībvalstij.
6. Iesaldēšanas apliecībai:
 - a) pievieno konfiskācijas apliecību, kas nosūtīta saskaņā ar 14. pantu; vai
 - b) tajā iekļauj norādi, ka īpašumam jāpaliek iesaldētam izpildes valstī līdz konfiskācijas rīkojuma nosūtīšanai un izpildei saskaņā ar 14. pantu, un šajā gadījumā izdevējiestāde iesaldēšanas apliecībā norāda šīs nosūtīšanas paredzamo datumu.

7. Izdevējiestāde informē izpildiestādi, ja tai ir zināmas kādas skartās personas. Izdevējiestāde pēc pieprasījuma sniedz izpildiestādei arī jebkādu informāciju, kas ir nozīmīga jebkādiem prasījumiem, kas šādām skartām personām var būt saistībā ar īpašumu, tostarp jebkādu informāciju, ar kuru identificē minētās personas.

8. Ja, neraugoties uz informāciju, kas darīta pieejama saskaņā ar 24. panta 3. punktu, kompetentā izpildiestāde nav zināma izdevējiestādei, izdevējiestāde veic visu nepieciešamo izziņas darbu, tostarp izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktus, lai noteiktu, kura iestāde ir kompetenta attiecībā uz iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi.

9. Ja izpildes valsts iestāde, kas saņem iesaldēšanas apliecību, nav kompetenta atzīt iesaldēšanas rīkojumu vai veikt tā izpildei nepieciešamos pasākumus, minētā iestāde iesaldēšanas apliecību nekavējoties nosūta kompetentajai izpildiestādei savā dalībvalstī un attiecīgi informē izdevējiestādi.

5. pants

Iesaldēšanas rīkojuma nosūtīšana vienai vai vairākām izpildes valstīm

1. Iesaldēšanas apliecību, ievērojot 4. pantu, vienlaikus nosūta tikai vienai izpildes valstij, izņemot, ja piemēro šā panta 2. vai 3. punktu.

2. Ja iesaldēšanas rīkojums attiecas uz konkrētām īpašuma sastāvdaļām, iesaldēšanas apliecību var vienlaikus nosūtīt vairāk nekā vienai izpildes valstij, ja:

- a) izdevējiestādei ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka dažādas īpašuma sastāvdaļas, uz kurām attiecas konfiskācijas rīkojums, atrodas dažādās izpildes valstīs; vai
- b) iesaldēšanas rīkojumā norādītā īpašuma konkrētās sastāvdaļas iesaldēšanai būtu nepieciešama rīcība vairāk nekā vienā izpildes valstī.

3. Ja iesaldēšanas rīkojums attiecas uz naudas summu, iesaldēšanas apliecību var vienlaikus nosūtīt vairāk nekā vienai izpildes valstij, ja izdevējiestāde uzskata, ka tas ir īpaši vajadzīgs, jo īpaši gadījumos, kad īpašuma aplēstā vērtība, ko var iesaldēt izdošanas valstī un jebkurā izpildes valstī, ļoti iespējams, varētu būt nepietiekama, lai iesaldētu pilnu iesaldēšanas rīkojumā norādīto summu.

6. pants

Standartveida iesaldēšanas apliecība

1. Nolūkā nosūtīt iesaldēšanas rīkojumu izdevējiestāde aizpilda I pielikumā iekļauto iesaldēšanas apliecību, paraksta to un apliecina, ka tās saturs ir precīzs un pareizs.

2. Izdevējiestāde iesniedz izpildiestādei iesaldēšanas apliecības tulkojumu izpildes valsts oficiālajā valodā vai jebkurā citā valodā, ko izpildes valsts pieņems saskaņā ar 3. punktu.

3. Ikviens dalībvalsts var jebkurā laikā iesniegt Komisijai deklarāciju, kurā norādīts, ka tā pieņems iesaldēšanas apliecību tulkojumus vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās, kas nav minētās dalībvalsts oficiālā valoda vai valodas. Komisija deklarācijas dara pieejamas dalībvalstīm un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam.

7. pants

Iesaldēšanas rīkojumu atzīšana un izpilde

1. Izpildiestāde atzīst iesaldēšanas rīkojumu, kas nosūtīts saskaņā ar 4. pantu, un veic tā izpildei nepieciešamos pasākumus tādā pašā veidā kā saistībā ar iekšzemes iesaldēšanas rīkojumu, kuru izdevusi kāda izpildes valsts iestāde, ja vien izpildiestāde neatsaucas uz kādu no neatzīšanas un neizpildes iemesliem, kas paredzēti 8. pantā, vai kādu no atlikšanas iemesliem, kas paredzēti 10. pantā.

2. Izpildiestāde ziņo izdevējiestādei par iesaldēšanas rīkojuma izpildi, tostarp sniedzot iesaldētā īpašuma aprakstu un, ja šāda informācija ir pieejama, sniedzot tās vērtības aplēsi. Šādu ziņošanu, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, veic bez liekas kavēšanās, tiklīdz izpildiestāde ir informēta, ka iesaldēšanas rīkojums ir izpildīts.

8. pants

Iesaldēšanas rīkojumu neatzīšanas un neizpildes iemesli

1. Izpildiestāde var nolemt iesaldēšanas rīkojumu neatzīt vai neizpildīt vienīgi tad, ja:
 - a) iesaldēšanas rīkojuma izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;
 - b) izpildes valsts tiesību aktos ir paredzēta privilēģija vai imunitāte, kas neļautu iesaldēt attiecīgo īpašumu, vai pastāv noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kuri ir saistīti ar preses brīvību vai vārda brīvību citos plašsaziņas līdzekļos un kuri neļauj iesaldēšanas rīkojumu izpildīt;
 - c) iesaldēšanas apliecība ir nepilnīga vai acīmredzami nepareiza un nav aizpildīta pēc apspriešanās, kas minēta 2. punktā;
 - d) iesaldēšanas rīkojums ir saistīts ar noziedzīgu nodarījumu, kas pilnīgi vai daļēji ir izdarīts ārpus izdošanas valsts teritorijas un pilnīgi vai daļēji – izpildes valsts teritorijā, un rīcība, saistībā ar kuru tika izdots iesaldēšanas rīkojums, nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem;
 - e) 3. panta 2. punktā minētajā gadījumā rīcība, saistībā ar kuru tika izdots iesaldēšanas rīkojums, nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem; tomēr gadījumos, kas saistīti ar nodokļiem vai nodevām, vai muitu un valūtas maiņas noteikumiem, iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu vai izpildi neatsaka uz tā pamata, ka izpildes valsts tiesību akti neparedz tādus pašus nodokļus vai nodevas vai neparedz tādus pašus noteikumus par nodokļiem un nodevām vai tādus pašus muitas un valūtas maiņas noteikumus kā izdošanas valsts tiesību aktos;
 - f) izņēmuma gadījumos, balstoties uz konkrētu un objektīvu informāciju, ir būtiski iemesli uzskatīt, ka iesaldēšanas rīkojuma izpilde konkrētajos lietās apstākļos radītu attiecīgo Hartā izklāstīto pamattiesību – jo īpaši tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību, tiesību uz taisnīgu tiesu vai tiesību uz aizstāvību – acīmredzamu pārkāpumu.
2. Jebkurā no gadījumiem, kas minēti 1. punktā, pirms lēmuma pieņemšanas par to, ka iesaldēšanas rīkojums – vai nu pilnībā, vai daļēji – netiek atzīts vai izpildīts, izpildiestāde, izmantojot jebkurus piemērotus līdzekļus, apspriežas ar izdevējistādi un attiecīgā gadījumā lūdz izdevējistādi nekavējoties sniegt visu vajadzīgo informāciju.
3. Jebkuru lēmumu neatzīt vai neizpildīt iesaldēšanas rīkojumu pieņem bez kavēšanās un par to nekavējoties paziņo izdevējistādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.
4. Ja izpildiestāde ir atzinusi iesaldēšanas rīkojumu, bet rīkojuma izpildes laikā tā konstatē, ka ir piemērojams kāds no neatzīšanas vai neizpildes iemesliem, tā, izmantojot jebkurus piemērotus līdzekļus, nekavējoties sazinās ar izdevējistādi, lai apspriestu, kādi atbilstīgi pasākumi ir veicami. Uz šā pamata izdevējistāde var nolemt atsaukt iesaldēšanas rīkojumu. Ja pēc šādas apspriešanās nav panākts nekāds risinājums, izpildiestāde var nolemt pārtraukt iesaldēšanas rīkojuma izpildi.

9. pants

Iesaldēšanas rīkojumu atzīšanas un izpildes termiņi

1. Pēc tam, kad izpildiestāde ir saņēmusi iesaldēšanas apliecību, tā pieņem lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi un minēto rīkojumu izpilda bez kavēšanās un tikpat ātri un tādā pašā prioritārā kārtā kā līdzīgā iekšzemes lietā.
2. Ja izdevējistāde iesaldēšanas apliecībā ir norādījusi, ka iesaldēšanas rīkojuma izpilde jāveic konkrētā datumā, izpildiestāde to pēc iespējas pilnīgi ievēro. Ja izdevējistāde ir norādījusi, ka ir vajadzīga koordinācija starp iesaistītajām dalībvalstīm, izpildiestāde un izdevējistāde sazinās savā starpā, lai vienotos par iesaldēšanas rīkojuma izpildes datumu. Ja vienošanos nevar panākt, izpildiestāde pieņem lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma izpildes datumu, pēc iespējas pilnīgi ievērojot izdevējistādes intereses.
3. Neskarot 5. punktu, ja izdevējistāde iesaldēšanas apliecībā ir norādījusi, ka nepieciešama tūlītēja iesaldēšana, jo ir leģitīms pamats uzskatīt, ka attiecīgo īpašumu nekavējoties pārvietos vai iznīcinās, vai arī to prasa kādas izmeklēšanas vai procesuālas vajadzības izdošanas valstī, izpildiestāde pieņem lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu ne vēlāk kā 48 stundas pēc tam, kad izpildiestāde to ir saņēmusi. Ne vēlāk kā 48 stundas pēc šāda lēmuma pieņemšanas izpildiestāde veic konkrētus rīkojuma izpildei vajadzīgos pasākumus.

4. Izpildiestāde lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi paziņo izdevējiestādei bez kavēšanās un izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.
5. Ja konkrētā lietā nav iespējams ievērot 3. punktā noteiktos termiņus, izpildiestāde, izmantojot jebkurus līdzekļus, nekavējoties informē izdevējiestādi, norādot iemeslus, kuru dēļ nebija iespējams ievērot minētos termiņus, un apspriežas ar izdevējiestādi par piemērotu grafiku iesaldēšanas rīkojuma atzīšanai vai izpildei.
6. Šā panta 3. punktā noteikto termiņu izbeigšanās neatbrīvo izpildiestādi no pienākuma bez kavēšanās pieņemt lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi un izpildīt minēto rīkojumu.

10. pants

Iesaldēšanas rīkojumu izpildes atlikšana

1. Izpildiestāde var atlikt saskaņā ar 4. pantu nosūtīta iesaldēšanas rīkojuma izpildi, ja:
 - a) tā izpilde var kaitēt noteiktošai kriminālizmeklēšanai – šādā gadījumā iesaldēšanas rīkojuma izpildi var atlikt līdz tādām laikiem, kādu izpildiestāde uzskata par saprātīgu;
 - b) īpašumam jau piemēro spēkā esošu iesaldēšanas rīkojumu – šādā gadījumā iesaldēšanas rīkojuma izpildi var atlikt līdz brīdim, kad minētais spēkā esošais rīkojums ir atsaukts; vai
 - c) īpašumam jau piemēro spēkā esošu rīkojumu, kas izdots saistībā ar citiem procesiem izpildes valstī – šādā gadījumā iesaldēšanas rīkojuma izpildi var atlikt līdz brīdim, kad spēkā esošs rīkojums tiek atsaukts; tomēr šo apakšpunktu piemēro tikai tad, ja šādam spēkā esošam rīkojumam saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu priekšroka pār turpmākiem valsts iesaldēšanas rīkojumiem krimināllietās.
2. Izpildiestāde, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, nekavējoties ziņo izdevējiestādei par iesaldēšanas rīkojuma izpildes atlikšanu, norādot atlikšanas iemeslus, un, ja iespējams, paredzamo atlikšanas ilgumu.
3. Tiklīdz atlikšanas iemesli vairs nepastāv, izpildiestāde nekavējoties veic nepieciešamos pasākumus iesaldēšanas rīkojuma izpildei un paziņo par to izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

11. pants

Konfidencialitāte

1. Iesaldēšanas rīkojuma izpildes laikā izdevējiestāde un izpildiestāde pienācīgu vērību pievērš izmeklēšanas konfidencialitātei, saistībā ar kuru iesaldēšanas rīkojums bija izdots.
2. Izpildiestāde saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem garantē iesaldēšanas rīkojumā ietverto faktu un tā satura konfidencialitāti, izņemot to, kas vajadzīgs iesaldēšanas rīkojuma izpildei. Neskarot šā panta 3. punktu – tiklīdz iesaldēšanas rīkojums ir izpildīts –, izpildiestāde par to informē skartās personas saskaņā ar 32. pantu.
3. Lai aizsargātu noteiktošas izmeklēšanas, izdevējiestāde var pieprasīt, lai izpildiestāde atlikt skarto personu informēšanu saskaņā ar 32. pantu par to, ka iesaldēšanas rīkojums ir izpildīts. Tiklīdz vairs nav nepieciešams atlikt skarto personu informēšanu, lai aizsargātu noteiktošas izmeklēšanas, izdevējiestāde par to informē izpildiestādi, lai izpildiestāde varētu saskaņā ar 32. pantu informēt skartās personas par iesaldēšanas rīkojuma izpildi.
4. Ja izpildiestāde nevar izpildīt šajā pantā paredzētās konfidencialitātes prasības, tā nekavējoties un, ja iespējams, pirms iesaldēšanas rīkojuma izpildes informē izdevējiestādi.

12. pants

Iesaldēšanas rīkojumu ilgums

1. Īpašums, uz kuru attiecas iesaldēšanas rīkojums, paliek iesaldēta izpildes valstī, līdz minētās valsts kompetentā iestāde ir sniegusi galīgo atbildi uz konfiskācijas rīkojumu, kas nosūtīts saskaņā ar 14. pantu, vai līdz izdevējiestāde ir informējusi izpildiestādi par jebkuru lēmumu vai pasākumu, kurš padara rīkojumu neizpildāmu, vai kura dēļ tas ir atsaucams saskaņā ar 27. panta 1. punktu.

2. Izpildiestāde, ņemot vērā lietas apstākļus, var iesniegt pamatotu pieprasījumu izdevējiestādei ierobežot laikposmu, kurā īpašums tiek iesaldēts. Šādu pieprasījumu, tostarp jebkādu attiecīgu pamatojošu informāciju, nosūta, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādos apstākļos, kas izdevējiestādei ļauj noteikt pieprasījuma autentiskumu. Izskatot šādu pieprasījumu, izdevējiestāde ņem vērā visas intereses, tostarp izpildiestādes intereses. Izdevējiestāde atbild uz minēto pieprasījumu iespējami drīz. Ja izdevējiestāde nepiekrīt ierobežojumam, tā informē izpildiestādi par nepieņemšanas iemesliem. Šādā gadījumā īpašums paliek iesaldēts saskaņā ar 1. punktu. Ja izdevējiestāde sešu nedēļu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas uz to neatbild, izpildiestādei vairs nav pienākuma izpildīt iesaldēšanas rīkojumu.

13. pants

Iesaldēšanas rīkojuma izpildes neiespējamība

1. Ja izpildiestāde uzskata, ka izpildīt iesaldēšanas rīkojumu nav iespējams, tā nekavējoties par to paziņo izdevējiestādei.
2. Pirms paziņošanas izdevējiestādei saskaņā ar 1. punktu izpildiestāde attiecīgā gadījumā apspriežas ar izdevējiestādi.
3. Iesaldēšanas rīkojuma neizpilde saskaņā ar šo pantu var būt pamatota tikai tad, ja īpašums:
 - a) jau ir konfiscēts;
 - b) ir nozudis;
 - c) ir iznīcināta;
 - d) nav atrodama iesaldēšanas apliecībā norādītajā atrašanās vietā; vai
 - e) nav atrodama – neraugoties uz 2. punktā minēto apspriešanos – tāpēc, ka tās atrašanās vieta nav norādīta pietiekami precīzi.
4. Attiecībā uz 3. punkta b), d) un e) apakšpunktā minētajām situācijām – ja izpildiestāde vēlāk iegūst informāciju, kas ļauj tai noteikt īpašuma atrašanās vietu, izpildiestāde var izpildīt iesaldēšanas rīkojumu, un tam nav vajadzīga jaunas iesaldēšanas apliecības nosūtīšana, ar noteikumu, ka izpildiestāde pirms iesaldēšanas rīkojuma izpildes ir noskaidrojusi izdevējiestādē, ka iesaldēšanas rīkojums joprojām ir spēkā.
5. Neatkarīgi no 3. punkta, ja izdevējiestāde ir norādījusi, ka varētu iesaldēt īpašumu, kurai ir līdzvērtīga vērtība, izpildiestādei iesaldēšanas rīkojums nav jāpilda, ja pastāv kāds no 3. punktā uzskaitītajiem apstākļiem un ja nav īpašuma ar līdzvērtīgu vērtību, kuru var iesaldēt.

III NODAĻA

KONFISKĀCIJAS RĪKOJUMU NOSŪTĪŠANA, ATZĪŠANA UN IZPILDE

14. pants

Konfiskācijas rīkojumu nosūtīšana

1. Konfiskācijas rīkojumu nosūta, izmantojot konfiskācijas apliecību. Izdevējiestāde 17. pantā paredzēto konfiskācijas apliecību nosūta tieši izpildiestādei vai attiecīgā gadījumā 24. panta 2. punktā minētajai centrālajai iestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādos apstākļos, kas izpildiestādei ļauj noteikt konfiskācijas apliecības autentiskumu.
2. Dalībvalstis var nākt klajā ar deklarāciju, kurā teikts, ka, ja tām konfiskācijas rīkojuma atzīšanas un izpildes nolūkā tiek nosūtīta konfiskācijas apliecība, izdevējiestādei ir jānosūta konfiskācijas rīkojuma oriģināls vai tā apliecināta kopija kopā ar konfiskācijas apliecību. Tomēr saskaņā ar 17. panta 2. punktu ir jātulko tikai konfiskācijas apliecība.
3. Dalībvalstis var nākt klajā ar 2. punktā minēto deklarāciju pirms šīs regulas piemērošanas dienas vai vēlākā datumā. Dalībvalstis šādu deklarāciju var atsaukt jebkurā laikā. Dalībvalstis informē Komisiju, kad tās nāk klajā ar šādu deklarāciju vai atsauc to. Komisija šādu informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam.
4. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz naudas summu, un ja izdevējiestāde ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka personai, pret kuru tika izdots konfiskācijas rīkojums, dalībvalstī ir īpašums vai ienākumi, izdevējiestāde konfiskācijas apliecību nosūta minētajai dalībvalstij.

5. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz konkrētām īpašuma sastāvdaļām, un ja izdevējiestādei ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka šādas sastāvdaļas atrodas dalībvalstī, tā konfiskācijas apliecību nosūta minētajai dalībvalstij.
6. Izdevējiestāde informē izpildiestādi, ja tai ir zināmas kādas skartās personas. Izdevējiestāde pēc pieprasījuma sniedz izpildiestādei arī jebkādu informāciju, kas ir nozīmīga jebkādiem prasījumiem, kas šādām skartām personām var būt saistībā ar īpašumu, tostarp jebkādu informāciju, ar kuru identificē minētās personas.
7. Ja, neraugoties uz informāciju, kas darīta pieejama saskaņā ar 24. panta 3. punktu, kompetentā izpildiestāde nav zināma izdevējiestādei, izdevējiestāde veic visu nepieciešamo izziņas darbu, tostarp izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktus, lai noteiktu, kura iestāde ir par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi kompetentā iestāde.
8. Ja izpildes valsts iestāde, kas saņem konfiskācijas apliecību, nav kompetenta atzīt konfiskācijas rīkojumu vai veikt tā izpildei nepieciešamos pasākumus, minētā iestāde konfiskācijas apliecību nekavējoties nosūta kompetentajai izpildiestādei savā dalībvalstī un attiecīgi informē izdevējiestādi.

15. pants

Konfiskācijas rīkojuma nosūtīšana vienai vai vairākām izpildes valstīm

1. Konfiskācijas apliecību, ievērojot 14. pantu, vienlaikus nosūta tikai vienai izpildes valstij, izņemot, ja piemēro šā panta 2. vai 3. punktu.
2. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz konkrētām īpašuma sastāvdaļām, konfiskācijas apliecību var vienlaikus nosūtīt vairāk nekā vienai izpildes valstij, ja:
 - a) izdevējiestādei ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka dažādas īpašuma sastāvdaļas, uz kurām attiecas konfiskācijas rīkojums, atrodas dažādās izpildes valstīs; vai
 - b) konfiskācijas rīkojumā norādītā īpašuma konkrētās sastāvdaļas konfiskācijai būtu nepieciešama rīcība vairāk nekā vienā izpildes valstī.
3. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz naudas summu, konfiskācijas apliecību var vienlaikus nosūtīt vairāk nekā vienai izpildes valstij, ja izdevējiestāde uzskata, ka ir konkrēta vajadzība tā rīkoties, it īpaši tad, ja:
 - a) attiecīgais īpašums nav iesaldēts saskaņā ar šo regulu; vai
 - b) tā īpašuma aplēstā vērtība, ko var konfiscēt izdošanas valstī un jebkurā izpildes valstī, varētu būt nepietiekama, lai konfiscētu pilnu konfiskācijas rīkojumā norādīto summu.

16. pants

Konfiskācijas rīkojumu nosūtīšanas sekas

1. Konfiskācijas rīkojuma nosūtīšana saskaņā ar 14. un 15. pantu neierobežo izdošanas valsts tiesības pašai izpildīt rīkojumu.
2. Kopsumma, kas iegūta no konfiskācijas rīkojuma, kas attiecas uz naudas summu, izpildes, nepārsniedz maksimālo summu, kas norādīta minētajā rīkojumā, neatkarīgi no tā, vai minētais rīkojums tika nosūtīts vienai vai vairākām izpildes valstīm.
3. Izdevējiestāde nekavējoties informē izpildiestādi, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, ja:
 - a) tā uzskata, ka pastāv risks, ka konfiskācijas izpildē var tikt pārsniegta maksimālā summa, jo īpaši balstoties uz informāciju, kas saņemta no izpildiestādes, ievērojot 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
 - b) viss konfiskācijas rīkojums vai tā daļa ir izpildīts izdošanas valstī vai citā izpildes valstī, un šādā gadījumā tajā norāda summu, par kuru konfiskācijas rīkojums vēl nav izpildīts; vai
 - c) pēc konfiskācijas apliecības nosūtīšanas saskaņā ar 14. pantu izdošanas valsts iestāde saņem jebkādu naudas summu, kas ir samaksāta attiecībā uz konfiskācijas rīkojumu.

Ja piemēro pirmās daļas a) apakšpunktu, izdevējiestāde pēc iespējas drīz informē izpildiestādi par to, kad minētajā apakšpunktā norādītais risks vairs nepastāv.

17. pants

Standartveida konfiskācijas apliecība

1. Nolūkā nosūtīt konfiskācijas rīkojumu izdevējiestāde aizpilda II pielikumā iekļauto konfiskācijas apliecību, paraksta to un apliecina, ka tās saturs ir precīzs un pareizs.
2. Izdevējiestāde iesniedz izpildiestādei konfiskācijas apliecības tulkojumu izpildes valsts oficiālajā valodā vai jebkurā citā valodā, ko izpildes valsts pieņems saskaņā ar 3. punktu.
3. Ikviens dalībvalsts var jebkurā laikā iesniegt Komisijai deklarāciju par to, ka tā pieņems konfiskācijas apliecību tulkojumus vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās, kas nav minētās dalībvalsts oficiālā valoda vai valodas. Komisija minētās deklarācijas dara pieejamas dalībvalstīm un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam.

18. pants

Konfiskācijas rīkojumu atzīšana un izpilde

1. Izpildiestāde atzīst konfiskācijas rīkojumu, kas nosūtīts saskaņā ar 14. pantu, un veic tā izpildei nepieciešamos pasākumus tādā pašā veidā kā saistībā ar iekšzemes konfiskācijas rīkojumu, kuru izdevusi kāda izpildes valsts iestāde, ja vien izpildiestāde neatsaucas uz kādu no neatzīšanas vai neizpildes iemesliem, kas paredzēti 19. pantā, vai kādu no atlikšanas iemesliem, kas paredzēti 21. pantā.
2. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz konkrētu īpašuma sastāvdaļu, izdevējiestāde un izpildiestāde, ja to paredz izdošanas valsts tiesību akti, var vienoties, ka konfiskāciju izpildes valstī var veikt, konfiscējot naudas summu, kas atbilst tā īpašuma vērtībai, ko bija paredzēts konfiscēt.
3. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz naudas summu, un ja izpildiestādei nav iespējams saņemt minētās summas maksājumu, tā izpilda konfiskācijas rīkojumu saskaņā ar 1. punktu attiecībā uz jebkuru tādu īpašuma sastāvdaļu, kas ir pieejama minētajā nolūkā. Ja nepieciešams, izpildiestāde konvertē konfiscējamo naudas summu izpildes valsts valūtā atbilstoši tās dienas euro maiņas kursam, kurā tika izdots konfiskācijas rīkojums, un kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*.
4. Jebkuru tās naudas summas daļu, kuru atgūst, ievērojot konfiskācijas rīkojumu jebkurā valstī, kas nav izpildes valsts, pilnībā atskaita no tās summas, kas ir konfiscējama izpildes valstī.
5. Ja izdevējiestāde ir izdevusi konfiskācijas rīkojumu, bet nav izdevusi iesaldēšanas rīkojumu, izpildiestāde – kā 1. punktā paredzēto pasākumu daļu – pēc savas iniciatīvas saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem var nolemt attiecīgo īpašumu iesaldēt, lai vēlāk varētu izpildīt konfiskācijas rīkojumu. Šādā gadījumā izpildiestāde bez kavēšanās informē izdevējiestādi, un, ja iespējams, pirms attiecīgā īpašuma iesaldēšanas.
6. Tiklīdz konfiskācijas rīkojuma izpilde ir pabeigta, izpildiestāde, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, informē izdevējiestādi par izpildes rezultātiem.

19. pants

Konfiskācijas rīkojumu neatzīšanas un neizpildes iemesli

1. Izpildiestāde savu lēmumu neatzīt vai nepildīt konfiskācijas rīkojumu var pieņemt vienīgi tad, ja:
 - a) konfiskācijas rīkojuma izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;
 - b) izpildes valsts tiesību aktos ir paredzēta privilēģija vai imunitāte, kas neļautu konfiscēt attiecīgo īpašumu, vai pastāv noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kuri saistīti ar preses brīvību vai vārda brīvību citos plašsaziņas līdzekļos un kuri neļauj konfiskācijas rīkojumu izpildīt;
 - c) konfiskācijas apliecība ir nepilnīga vai acīmredzami nepareiza, un tā nav aizpildīta pēc apspriešanās, kas minēta 2. punktā;

- d) konfiskācijas rīkojums ir saistīts ar noziedzīgu nodarījumu, kas pilnīgi vai daļēji ir izdarīts ārpus izdošanas valsts teritorijas un pilnīgi vai daļēji – izpildes valsts teritorijā, un rīcība, saistībā ar kuru tika izdots konfiskācijas rīkojums, nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem;
- e) skarto personu tiesības saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem padarītu neiespējamu konfiskācijas rīkojuma izpildi, tostarp ja šāda neiespējamība būtu radusies tiesību aizsardzības līdzekļu piemērošanas rezultātā saskaņā ar 33. pantu;
- f) 3. panta 2. punktā minētajā gadījumā rīcība, saistībā ar kuru tika izdots konfiskācijas rīkojums, nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem; tomēr gadījumos, kas saistīti ar nodokļiem vai nodevām, vai muitu un valūtas maiņas noteikumiem, konfiskācijas rīkojuma atzīšanu vai izpildi neatsaka uz tā pamata, ka izpildes valsts tiesību akti neparedz tādus pašus nodokļus vai nodevas vai neparedz tādus pašus noteikumus par nodokļiem un nodevām vai tādus pašus muitu un valūtas maiņas noteikumus kā izdošanas valsts tiesību aktos;
- g) saskaņā ar konfiskācijas apliecību persona, attiecībā uz kuru tika izdots konfiskācijas rīkojums, personiski nav piedalījies lietas izskatīšanā tiesā, kuras rezultātā tika izdots konfiskācijas rīkojums saistībā ar galīgu notiesāšanu, ja vien konfiskācijas apliecībā nav norādīts, ka saskaņā ar turpmākām procesuālām prasībām, kas noteiktas izdošanas valsts tiesību aktos, persona:
- i) tika laikus uzaicināta ierasties personīgi un tādējādi bija informēta par to, kad un kur paredzēts rīkot tiesas sēdi, kuras rezultātā tika izdots konfiskācijas rīkojums, vai ar citiem līdzekļiem faktiski saņēma oficiālu informāciju par paredzēto minētās tiesas sēdes datumu un norises vietu tādā veidā, kas ļāva nepārprotami konstatēt, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto tiesas sēdi un bija laikus informēta par to, ka var tikt pieņemts šāds konfiskācijas rīkojums, ja minētā persona neieradīsies uz tiesas sēdi;
 - ii) zinādama par paredzēto tiesas sēdi, bija pilnvarojusi pašas ieceltu vai valsts norīkotu advokātu aizstāvēt šo personu tiesā, un minētais advokāts faktiski veica minētās personas aizstāvību tiesā; vai
 - iii) pēc konfiskācijas rīkojuma saņemšanas un būdama nepārprotami informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā personai būtu tiesības piedalīties un kura dotu iespēju atkārtoti izskatīt lietu pēc būtības, tostarp pārbaudīt jaunus pierādījumus, un kuras rezultātā sākotnējais konfiskācijas rīkojums varētu tikt atcelts, persona skaidri norādīja, ka tā neapstrīd konfiskācijas rīkojumu, vai attiecīgajā termiņā nelūdza lietas atkārtotu izskatīšanu vai neiesniedza pārsūdzību;
- h) izņēmuma gadījumos, balstoties uz konkrētu un objektīvu informāciju, ir būtiski iemesli uzskatīt, ka konfiskācijas rīkojuma izpilde konkrētajos lietas apstākļos radītu attiecīgo Hartā izklāstīto pamattiesību – jo īpaši tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību, tiesību uz taisnīgu tiesu vai tiesību uz aizstāvību – acīmredzamu pārkāpumu.
2. Jebkurā no 1. punktā minētajiem gadījumiem, pirms lēmuma pieņemšanas par to, ka konfiskācijas rīkojums – vai nu pilnībā, vai daļēji – netiek atzīts vai izpildīts, izmantojot jebkurus piemērotus līdzekļus, apspriežas ar izdevējistādi un attiecīgā gadījumā lūdz izdevējistādi nekavējoties sniegt visu vajadzīgo informāciju.
3. Jebkuru lēmumu neatzīt vai neizpildīt konfiskācijas rīkojumu pieņem bez kavēšanās un par to nekavējoties paziņo izdevējistādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

20. pants

Konfiskācijas rīkojumu atzīšanas un izpildes termiņi

1. Izpildiestāde lēmumu par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi pieņem bez kavēšanās un, neskarot 4. punktu, ne vēlāk kā 45 dienu laikā pēc tam, kad izpildiestāde ir saņēmusi konfiskācijas apliecību.
2. Izpildiestāde bez kavēšanās paziņo lēmumu par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi izdevējistādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.
3. Izņemot gadījumus, kad saskaņā ar 21. pantu pastāv atlikšanas iemesli, izpildiestāde veic konkrētus pasākumus, kas nepieciešami, lai konfiskācijas rīkojumu izpildītu bez kavēšanās un vismaz tikpat ātri un tādā pašā prioritārā kārtā kā līdzīgā iekšzemes lietā.
4. Ja konkrētā lietā nav iespējams ievērot 1. punktā noteikto termiņu, izpildiestāde bez kavēšanās, izmantojot jebkurus līdzekļus, informē izdevējistādi, norādot iemeslus, kuru dēļ nebija iespējams ievērot minēto termiņu, un apspriežas ar izdevējistādi par piemērotu grafiku konfiskācijas rīkojuma atzīšanai un izpildei.

5. Šā panta 1. punktā noteiktā termiņa izbeigšanās neatbrīvo izpildiestādi no pienākuma pieņemt lēmumu par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi un nekavējoties izpildīt minēto rīkojumu.

21. pants

Konfiskācijas rīkojumu izpildes atlikšana

1. Izpildiestāde var atlikt saskaņā ar 14. pantu nosūtīta konfiskācijas rīkojuma atzīšanu vai izpildi, ja:
 - a) tā izpilde var kaitēt notiekošai kriminālizmeklēšanai – šādā gadījumā konfiskācijas rīkojuma izpildi var atlikt līdz tādām laikiem, kādu izpildiestāde uzskata par saprātīgu;
 - b) attiecībā uz konfiskācijas rīkojumu par naudas summas konfiskāciju tā uzskata, ka pastāv risks, ka kopsomma, kas iegūta no minētā konfiskācijas rīkojuma izpildes, varētu ievērojami pārsniegt konfiskācijas rīkojumā noteikto summu tādēļ, ka konfiskācijas rīkojumu vienlaikus izpilda vairāk nekā vienā dalībvalstī;
 - c) attiecībā uz īpašumu jau notiek konfiskācijas procedūras izpildes valstī; vai
 - d) tiek lūgts tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kā minēts 33. pantā.
2. Neatkarīgi no 18. panta 5. punkta, kamēr konfiskācijas rīkojuma izpilde ir atlikta, izpildes valsts kompetentā iestāde veic visus tos pasākumus, ko tā veiktu līdzīgā iekšzemes lietā, lai izvairītos no tā, ka īpašums vairs nebūtu pieejams konfiskācijas rīkojuma izpildei.
3. Izpildiestāde, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, bez kavēšanās ziņo izdevējiestādei par konfiskācijas rīkojuma izpildes atlikšanu, norādot atlikšanas iemeslus un, ja iespējams, paredzamo atlikšanas ilgumu.
4. Tiklīdz atlikšanas iemesli vairs nepastāv, izpildiestāde nekavējoties veic pasākumus, kas nepieciešami konfiskācijas rīkojuma izpildei, un paziņo par to izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

22. pants

Konfiskācijas rīkojuma izpildes neiespējamība

1. Ja izpildiestāde uzskata, ka izpildīt konfiskācijas rīkojumu nav iespējams, tā par to bez kavēšanās paziņo izdevējiestādei.
2. Pirms paziņot izdevējiestādei saskaņā ar 1. punktu, izpildiestāde attiecīgā gadījumā apspriežas ar izdevējiestādi, ņemot vērā arī iespējas, kas paredzētas 18. panta 2. vai 3. punktā.
3. Konfiskācijas rīkojuma neizpildi saskaņā ar šo pantu var pamatot tikai gadījumos, ja īpašums:
 - a) jau ir konfiscēts;
 - b) ir nozudis;
 - c) ir iznīcināta;
 - d) nav atrodama konfiskācijas apliecībā norādītajā atrašanās vietā; vai
 - e) nav atrodama – neraugoties uz 2. punktā minēto apspriešanos – tāpēc, ka tās atrašanās vieta nav norādīta pietiekami precīzi.
4. Attiecībā uz 3. punkta b), d) un e) apakšpunktā minētajām situācijām – ja izpildiestāde vēlāk iegūst informāciju, kas ļauj tai noteikt īpašuma atrašanās vietu, izpildiestāde var konfiskācijas rīkojumu izpildīt, un tam nav vajadzīga jaunas konfiskācijas apliecības nosūtīšana, ar noteikumu, ka izpildiestāde pirms konfiskācijas rīkojuma izpildes ir noskaidrojusi izdevējiestādē, ka konfiskācijas rīkojums joprojām ir spēkā.
5. Neatkarīgi no 3. punkta, ja izdevējiestāde ir norādījusi, ka var konfiscēt īpašumu, kurai ir līdzvērtīga vērtība, izpildiestādei konfiskācijas rīkojums nav jāpilda, ja pastāv kāds no 3. punktā uzskaitītajiem apstākļiem un ja nav īpašuma ar līdzvērtīgu vērtību, kuru varētu konfiscēt.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

23. pants

Izpildei piemērojamie tiesību akti

1. Iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpildi reglamentē izpildes valsts tiesību akti, un vienīgi tās iestādes ir kompetentas lemt par minēto rīkojumu izpildes procedūrām un noteikt visus ar tām saistītos pasākumus.
2. Iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu, kas izdots attiecībā uz juridisku personu, izpilda pat tad, ja izpildes valsts neatzīst juridisku personu kriminālatbildības principu.
3. Neatkarīgi no 18. panta 2. un 3. punkta izpildes valsts bez izdošanas valsts piekrišanas nevar piemērot alternatīvus pasākumus iesaldēšanas rīkojumam, kurš nosūtīts, ievērojot 4. pantu, vai konfiskācijas rīkojumam, kurš nosūtīts, ievērojot 14. pantu.

24. pants

Kompetento iestāžu paziņošana

1. Līdz 2020. gada 19. decembrim katra dalībvalsts informē Komisiju par iestādi vai iestādēm, kuras – kā definēts 2. panta 8. un 9. punktā – ir kompetentas saskaņā ar tās tiesību aktiem gadījumos, ja minētā dalībvalsts ir attiecīgi izdošanas valsts vai izpildes valsts.
2. Katra dalībvalsts, ja tas vajadzīgs tās iekšējās tiesību sistēmas struktūras dēļ, var izraudzīties vienu vai vairākas centrālās iestādes, kas atbild par iesaldēšanas apliecību un konfiskācijas apliecību administratīvu nosūtīšanu un saņemšanu un par palīdzību tās kompetentajām iestādēm. Katra dalībvalsts informē Komisiju par katru šādu iestādi, ko tā šādi ir izraudzījusi.
3. Komisija saskaņā ar šo pantu saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam.

25. pants

Saziņa

1. Ja nepieciešams, izdevējiestāde un izpildiestāde bez kavēšanās apspriežas, izmantojot jebkādas piemērotas saziņas līdzekļus, lai sekmētu šīs regulas efektīvu piemērošanu.
2. Visa saziņa, tai skaitā saziņa par grūtībām saistībā ar jebkādu iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpildei nepieciešamo dokumentu nosūtīšanu vai autentifikāciju, notiek tieši starp izdevējiestādi un izpildiestādi, un – ja dalībvalsts ir izraudzījusi centrālo iestādi saskaņā ar 24. panta 2. punktu – tā notiek, attiecīgā gadījumā iesaistot šo centrālo iestādi.

26. pants

Vairāki rīkojumi

1. Ja izpildiestāde saņem divus vai vairākus iesaldēšanas rīkojumus vai konfiskācijas rīkojumus no dažādām dalībvalstīm, kas izdoti pret vienu un to pašu personu, un minētās personas īpašums izpildes valstī nav pietiekams, lai izpildītu visus rīkojumus, vai ja izpildiestāde saņem divus vai vairākus iesaldēšanas rīkojumus vai konfiskācijas rīkojumus attiecībā uz vienu un to pašu konkrēto īpašuma vienību, izpildiestāde saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem pieņem lēmumu par to, kurš rīkojums ir izpildāms, neskarot iespēju atlikt konfiskācijas rīkojuma izpildi saskaņā ar 21. pantu.
2. Pieņemot lēmumu, izpildiestāde, ja iespējams, par prioritārām uzskata cietušo intereses. Tā ņem vērā arī visus pārējos attiecīgos apstākļus, tostarp šādus:
 - a) vai aktīvi jau ir iesaldēti;
 - b) attiecīgo rīkojumu izdošanas datumus un to nosūtīšanas datumus;

- c) attiecīgā noziedzīgā nodarījuma smagumu; un
- d) vietu, kur tika izdarīts noziedzīgais nodarījums.

27. pants

Iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpildes izbeigšana

1. Izdevējiestāde bez kavēšanās atsauc iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu, ja iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu vairs nevar izpildīt vai tas vairs nav spēkā.
2. Izdevējiestāde nekavējoties informē izpildiestādi, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, par iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atsaukšanu, kā arī par jebkādu lēmumu vai pasākumu, kurš ir iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atsaukšanas pamatā.
3. Izpildiestāde izbeidz iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpildi – ciktāl izpilde vēl nav pabeigta –, tiklīdz izdevējiestāde to ir informējusi saskaņā ar 2. punktu. Izpildiestāde bez liekas kavēšanās, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, nosūta izdošanas valstij apstiprinājumu par izbeigšanu.

28. pants

Iesaldēta un konfiscēta īpašuma pārvaldība un rīcība ar to

1. Iesaldēta un konfiscēta īpašuma pārvaldību reglamentē izpildes valsts tiesību akti.
2. Izpildes valsts pārvalda iesaldēto vai konfiscēto īpašumu, lai novērstu tā vērtības samazināšanos. Šajā nolūkā izpildes valsts, ņemot vērā Direktīvas 2014/42/ES 10. pantu, var pārdot vai nodot iesaldēto īpašumu.
3. Iesaldētais īpašums un naudas līdzekļi, kas iegūti pēc šāda īpašuma pārdošanas saskaņā ar 2. punktu, paliek izpildes valstī, kamēr nav nosūtīta konfiskācijas apliecība un kamēr nav izpildīts konfiskācijas rīkojums, neskarot īpašuma restitūcijas iespēju saskaņā ar 29. pantu.
4. Izpildes valstij nav noteikta prasība pārdot vai atgriezt konkrētus priekšmetus, uz kuriem attiecas konfiskācijas rīkojums, ja minētie priekšmeti ir kultūras priekšmeti, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/60/ES⁽¹⁾ 2. panta 1. punktā. Šī regula neietekmē pienākumu atgriezt kultūras objektus saskaņā ar minēto direktīvu.

29. pants

Iesaldētā īpašuma restitūcija cietušajam

1. Ja izdevējiestāde vai cita kompetenta izdošanas valsts iestāde saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir izdevusi lēmumu nodrošināt iesaldētā īpašuma restitūciju cietušajam, izdevējiestāde informāciju par minēto lēmumu iekļauj iesaldēšanas apliecībā vai informāciju par minēto lēmumu paziņo izpildiestādei vēlākā posmā.
2. Kad izpildiestāde ir informēta par lēmumu nodrošināt iesaldētā īpašuma restitūciju cietušajam, kā minēts 1. punktā, tā veic vajadzīgos pasākumus, ar ko nodrošina, lai tad, ja attiecīgais īpašums ir ticis iesaldēts, minētā īpašuma restitūcija pēc iespējas ātrāk tiek nodrošināta cietušajam saskaņā ar izpildes valsts procesuālajiem noteikumiem, vajadzības gadījumā – ar izdošanas valsts starpniecību, ar noteikumu, ka:
 - a) nav apstrīdētas cietušā īpašumtiesības uz īpašumu;
 - b) īpašums nav izpildes valstī pieprasīts kā pierādījums kriminālprocesā; un
 - c) nav ierobežotas skarto personu tiesības.

Izpildiestāde informē izdevējiestādi gadījumā, ja īpašums ir nodots tieši cietušajam.

3. Ja izpildiestāde nav pārliecināta, vai 2. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, tā bez kavēšanās apspriežas ar izdevējiestādi un izmanto visus piemērotos līdzekļus, lai rastu risinājumu. Ja risinājumu atrast nevar, izpildiestāde var nolemt nenodrošināt iesaldētā īpašuma restitūciju cietušajam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/60/ES (2014. gada 15. maijs) par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 159, 28.5.2014., 1. lpp.).

30. pants

Rīcība ar konfiscēto īpašumu vai naudu, kas iegūta pēc šāda īpašuma pārdošanas

1. Ja izdevējiestāde vai cita kompetenta izdošanas valsts iestāde saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir izdevusi lēmumu vai nu par konfiscētā īpašuma restitūciju cietušajam vai par kompensāciju cietušajam, izdevējiestāde informāciju par minēto lēmumu iekļauj konfiskācijas apliecībā vai informāciju par minēto lēmumu paziņo izpildiestādei vēlākā posmā.
2. Ja izpildiestāde ir informēta par lēmumu nodrošināt konfiscētā īpašuma restitūciju cietušajam, kā minēts 1. punktā, tā veic vajadzīgos pasākumus, ar ko nodrošina, lai tad, kad attiecīgais īpašums ir konfiscēts, minētā īpašuma restitūcija pēc iespējas ātrāk tiek nodrošināta cietušajam, vajadzības gadījumā ar izdošanas valsts starpniecību. Izpildiestāde informē izdevējiestādi gadījumā, ja īpašums ir nodots tieši cietušajam.
3. Ja izpildiestādei nav iespējams nodrošināt īpašuma restitūciju cietušajam saskaņā ar 2. punktu, bet ar minēto īpašumu saistīta konfiskācijas rīkojuma izpildes rezultātā ir iegūta nauda, tad cietušajam restitūcijas nolūkā pārskaita atbilstošo summu, vajadzības gadījumā – ar izdošanas valsts starpniecību. Izpildiestāde informē izdevējiestādi gadījumā, ja nauda ir pārskaitīta tieši cietušajam. Ar visu atlikušo īpašumu rīkojas saskaņā ar 7. punktu.
4. Ja izpildiestāde ir informēta par lēmumu nodrošināt kompensāciju cietušajam, kā minēts 1. punktā, un konfiskācijas rīkojuma izpildes rezultātā ir iegūta nauda, tad cietušajam kompensācijas nolūkā pārskaita atbilstošo summu, ciktāl tā nepārsniedz apliecībā norādīto summu, vajadzības gadījumā – ar izdošanas valsts starpniecību. Izpildiestāde informē izdevējiestādi gadījumā, ja nauda ir pārskaitīta tieši cietušajam. Ar visu atlikušo īpašumu rīkojas saskaņā ar 7. punktu.
5. Ja procesi, ar ko cietušajam tiek nodrošināta īpašuma restitūcija vai kompensācija, nav pabeigta izdošanas valstī, izdevējiestāde par to informē izpildiestādi. Izpildes valsts atturas no rīcības ar konfiscēto īpašumu, kamēr izpildiestādei nav paziņota informācija par lēmumu nodrošināt cietušajam īpašuma restitūciju vai kompensāciju, pat gadījumos, kad konfiskācijas rīkojums jau ir izpildīts.
6. Neskarot 1.–5. punktu, ar īpašumu, kas nav nauda un kas ir iegūta konfiskācijas rīkojuma izpildes rezultātā, rīkojas saskaņā ar šādiem noteikumiem:
 - a) īpašumu var pārdot, šādā gadījumā ar ieņēmumiem no pārdošanas ir jārikojas saskaņā ar 7. punktu;
 - b) īpašumu var nodot izdošanas valstij, ar noteikumu, ka, ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz naudas summu, izdevējiestāde ir devusi savu piekrišanu īpašuma nodošanai izdošanas valstij;
 - c) ievērojot d) apakšpunktu, ja nav iespējams piemērot a) vai b) apakšpunktu, ar īpašumu var rīkoties citā veidā saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem; vai
 - d) īpašumu var izmantot sabiedrības interesēs vai sociāliem mērķiem izpildes valstī saskaņā ar tās tiesību aktiem, ja izdošanas valsts tam ir piekritusi.
7. Ja vien konfiskācijas rīkojumam nav pievienots lēmums par īpašuma restitūciju cietušajam vai par kompensāciju cietušajam saskaņā ar 1.–5. punktu vai ja iesaistītās dalībvalstis nav vienojušās citādi, ar konfiskācijas rīkojuma izpildes rezultātā iegūto naudu izpildes valsts rīkojas šādi:
 - a) ja no konfiskācijas rīkojuma izpildes iegūtā naudas summa ir vienāda ar vai mazāka par 10 000 EUR, tā pienākas izpildes valstij; vai
 - b) ja no konfiskācijas rīkojuma izpildes iegūtā naudas summa ir lielāka par 10 000 EUR, izpildes valsts 50 % no summas pārskaita izdošanas valstij.

31. pants

Izmaksas

1. Katra dalībvalsts sedz savas izmaksas, kas rodas saistībā ar šīs regulas piemērošanu, neskarot 28. pantā izklāstītos noteikumus par rīcību ar konfiscēto īpašumu.
2. Izpildiestāde var izdevējiestādei iesniegt priekšlikumu minētās izmaksas segt kopīgi, ja pirms vai pēc iesaldēšanas rīkojuma vai kompensācijas rīkojuma izpildes kļūst skaidrs, ka rīkojuma izpilde radītu lielas vai ārkārtējas izmaksas.

Šādiem priekšlikumiem izpildiestāde pievieno tai radušos izmaksu detalizētu uzskaitījumu. Pēc tam, kad ir iesniegts šāds priekšlikums, izdevējiestāde un izpildiestāde apspriežas viena ar otru. *Eurojust* vajadzības gadījumā var veicināt šādas apspriešanās norisi.

Apspriešanos vai vismaz tās rezultātu reģistrē, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

32. pants

Pienākums informēt skartās personas

1. Neskarot 11. pantu, pēc iesaldēšanas rīkojuma izpildes vai pēc lēmuma atzīt un izpildīt konfiskācijas rīkojumu izpildiestāde – saskaņā ar savas valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām un ciktāl iespējams – bez kavēšanās informē tai zināmās skartās personas par šādu izpildi un šādu lēmumu.
2. Saskaņā ar 1. punktu sniedzamajā informācijā norāda iestādes, kura izdevusi rīkojumu, nosaukumu un saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Informācijā vismaz saīsinātā veidā norāda arī rīkojuma iemeslus.
3. Vajadzības gadījumā izpildiestāde var lūgt izdevējiestādei palīdzību 1. punktā minēto uzdevumu izpildē.

33. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi izpildes valstī

1. Skartajām personām izpildes valstī ir pieejami efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret lēmumu par iesaldēšanas rīkojumu, ievērojot 7. pantu, un konfiskācijas rīkojumu, ievērojot 18. pantu, atzīšanu un izpildi. Tiesības uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem lūdz tiesā izpildes valstī saskaņā ar tās tiesību aktiem. Attiecībā uz konfiskācijas rīkojumiem prasībai izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekli var būt apturoša iedarbība, ja to paredz izpildes valsts tiesību akti.
2. Iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izdošanas iemeslus pēc būtības nevar apstrīdēt tiesā izpildes valstī.
3. Izdošanas valsts kompetento iestādi informē par ikvienu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kas lūgts saskaņā ar 1. punktu.
4. Šis pants neskar aizsardzības pasākumu un tiesiskās aizsardzības līdzekļu piemērošanu izdošanas valstī saskaņā ar Direktīvas 2014/42/ES 8. pantu.

34. pants

Atlīdzināšana

1. Ja izpildes valsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem ir atbildīga par zaudējumu skartajai personai, kas radies saistībā ar iesaldēšanas rīkojuma izpildi, kurš tai nosūtīts, ievērojot 4. pantu, vai konfiskācijas rīkojuma izpildi, kurš tai nosūtīts, ievērojot 14. pantu, izdošanas valsts atlīdzina izpildes valstij visu zaudējumu atlīdzinājumu, ko tā veikusi skartajai personai. Tomēr, ja izdošanas valsts var izpildes valstij pierādīt, ka zaudējumu vai jebkādu tā daļu ir izraisījis vienīgi izpildes valsts rīcība, izdošanas valsts un izpildes valsts savstarpēji vienojas par atlīdzināmo summu.
2. Šā panta 1. punkts neskar dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz fizisku vai juridisku personu zaudējumu atlīdzības prasībām.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

35. pants

Statistika

1. Dalībvalstis regulāri vāc visaptverošus statistikas datus no attiecīgajām iestādēm. Tās minētos datus glabā un katru gadu nosūta Komisijai. Minētajos statistikas datus – papildus informācijai, kas minēta Direktīvas 2014/42/ES 11. panta 2. punktā –, ietver to iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu skaitu, kurus dalībvalsts ir saņēmusi no citām dalībvalstīm, kuri tika atzīti un izpildīti un kuru atzīšana un izpilde tika atteikta.

2. Katru gadu dalībvalstis nosūta Komisijai arī šādus statistikas datus, ja tie ir pieejami centralizētā līmenī attiecīgajā dalībvalstī:

- a) to gadījumu skaitu, kuros cietušajam izmaksāta kompensācija vai nodrošināta tā īpašuma restitūcija, kas saskaņā ar šo regulu iegūta konfiskācijas rīkojuma izpildes rezultātā; un
- b) vidējo laikposmu, kas vajadzīgs iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu izpildei saskaņā ar šo regulu.

36. pants

Apliecības un veidlapas grozījumi

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 37. pantu attiecībā uz jebkādiem grozījumiem apliecībās, kas norādītas I un II pielikumā. Šādi grozījumi ir saskaņā ar šo regulu, un to neskar.

37. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 36. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laikposmu no 2020. gada 19. decembra.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 36. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 36. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

38. pants

Ziņošana un pārskatīšana

Līdz 2025. gada 20. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas piemērošanu, tostarp par:

- a) iespēju dalībvalstīm nākt klajā ar un atsaukt deklarācijas saskaņā ar 4. panta 2. punktu un 14. panta 2. punktu;
- b) mijiedarbību starp pamattiesību ievērošanu un iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu;
- c) 28., 29. un 30. panta piemērošanu attiecībā uz iesaldētas un konfiscēta īpašuma pārvaldību un rīcību ar to, attiecībā uz īpašuma restitūcijas nodrošināšanu cietušajiem un kompensāciju cietušajiem.

39. pants

Aizstāšana

Ar šo regulu no 2020. gada 19. decembra aizstāj Pamatlēmuma 2003/577/TI noteikumus attiecībā uz īpašuma iesaldēšanu starp dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša.

Ar šo regulu no 2020. gada 19. decembra aizstāj Pamatlēmumu 2006/783/TI starp dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša.

Dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša, atsaucies uz Pamatlēmumu 2003/577/TI attiecībā uz īpašuma iesaldēšanu un atsaucies uz Pamatlēmumu 2006/783/TI uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

40. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro iesaldēšanas apliecībām un konfiskācijas apliecībām, kas nosūtītas 2020. gada 19. decembrī vai vēlāk.
2. Iesaldēšanas apliecības un konfiskācijas apliecības, kas nosūtītas pirms 2020. gada 19. decembra, līdz iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma galīgai izpildei turpina reglamentēt Pamatlēmumi 2003/577/TI un 2006/783/TI attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša.

41. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 19. decembra.

Tomēr 24. pantu piemēro no 2018. gada 18. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2018. gada 14. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. EDTSTADLER

I PIELIKUMS

IESALDĒŠANAS APLIECĪBA

A IEDAĻA:

Izdošanas valsts:

Izdevējietāde:

Apstiprinošā iestāde (ja ir):

Izpildes valsts:

Izpildiestāde (ja zināma):

B IEDAĻA. Steidzamība un/vai pieprasītais izpildes datums

1. Lūgums norādīt konkrētos steidzamības iemeslus:

- Ir leģitīms pamats uzskatīt, ka pastāv risks, ka attiecīgais īpašums tiks pārvietots vai iznīcināts, proti:

.....

- Izmeklēšanas vai procesuālās vajadzības izdošanas valstī, proti:

.....

.....

2. Izpildes datums:

- Ir pieprasīts konkrēts datums, proti:

- Starp iesaistītajām dalībvalstīm ir vajadzīga koordinācija

Šā pieprasījuma pamatojums:

.....

.....

C IEDAĻA. Skartā(-ās) persona(-as)

Personas(-u), pret kuru(-ām) ir izdots iesaldēšanas rīkojums, vai personas(-u), kurai(-ām) pieder īpašums, uz kuru attiecas iesaldēšanas rīkojums, identitāte (ja tas skar vairākas personas, norādīt informāciju par katru personu):

1. Identifikācijas dati

i) Fiziskas(-u) personas(-u) gadījumā

Uzvārds:

Vārds(-i):

Citi attiecīgi vārdi (ja ir):

Pieņemtie vārdi (ja ir):

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālā nodrošinājuma numurs, ja zināms:

Personas identitāti apliecinoša(-u) dokumenta(-u) (personas apliecība vai pase) veids un numurs (ja ir zināms):

.....

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Dzīvesvieta un/vai zināmā adrese (ja adrese nav zināma, tad pēdējā zināmā adrese):

.....

Valoda(-as), kuru(-as) skartā persona saprot:

Lūgums norādīt skartās personas statusu procesā:

- persona, pret kuru iesaldēšanas rīkojums ir vērst

- persona, kurai pieder īpašums, uz kuru attiecas iesaldēšanas rīkojums

ii) Juridiskas(-u) personas(-u) gadījumā

Nosaukums:

Juridiskā forma:

Saīsinātais nosaukums, parasti izmantotais nosaukums vai tirdzniecības nosaukums (ja ir):

Juridiskā adrese (reģistrācijas vieta):

Reģistrācijas numurs:

Adrese:

Pārstāvja vārds un uzvārds:

Lūgums norādīt skartās personas statusu procesā:

 persona, pret kuru iesaldēšanas rīkojums ir vērst persona, kurai pieder īpašums, uz kuru attiecas iesaldēšanas rīkojums

2. Norādīt vietu, kur izpildāms iesaldēšanas rīkojums (ja tā atšķiras no iepriekš minētās adrese:

.....

3. Trešās personas, kuru tiesības attiecībā uz īpašumu, uz kuru attiecas iesaldēšanas rīkojums, ar to tiek tieši ierobežotas (identitāte un iemesli):

.....

.....

4. Sniegt citu informāciju, kas var būt noderīga iesaldēšanas rīkojuma izpildē:

.....

D IEDAĻA. Informācija par īpašumu, uz kuru attiecas rīkojums

1. Lūgums norādīt, vai rīkojums attiecas uz:

 naudas summu konkrētu(-ām) īpašuma (ķermeniskas vai bezķermeniskas, kustamas vai nekustama īpašuma) sastāvdaļu(-ām) īpašumu, kuram ir līdzvērtīga vērtība (uz vērtību pamatotas konfiskācijas kontekstā)

2. Ja rīkojums attiecas uz naudas summu vai īpašumu, kuram ir minētajai naudas summai līdzvērtīga vērtība:

— Izpildes valstī izpildei paredzētā summa, ar cipariem un vārdiem (norādīt valūtu):

.....

— Kopsumma, uz ko attiecas rīkojums, ar cipariem un vārdiem (norādīt valūtu):

.....

Papildu informācija:

— Iemesli, kas ļauj uzskatīt, ka skartajai personai izpildes valstī ir īpašums/ienākumi:

.....

— Skartās personas īpašuma/ienākumu avota apraksts (ja iespējams):

.....

— Skartās personas īpašuma/ienākumu avota precīza atrašanās vieta (ja tā nav zināma, tad pēdējā vieta, par kuru ir ziņas):

.....

— Skartās personas bankas konta dati (ja zināmi):

.....

3. Ja rīkojums attiecas uz konkrētu(-ām) īpašuma sastāvdaļu(-ām) vai īpašumu, kuram ir šādam īpašumam līdzvērtīga vērtība:

Iemesli rīkojuma nosūtīšanai izpildes valstij:

 īpašuma konkrētā(-ās) sastāvdaļa(-as) atrodas izpildes valstī īpašuma konkrētā(-ās) sastāvdaļa(-as) ir reģistrēta(-as) izpildes valstī

- izdevējiestādei ir pamats uzskatīt, ka visas vai daļa no konkrētajām īpašuma sastāvdaļām, uz kurām attiecas rīkojums, atrodas izpildes valstī.

Papildu informācija:

- Iemesli, kas ļauj uzskatīt, ka īpašuma konkrētā(-ās) sastāvdaļa(-as) atrodas izpildes valstī:

.....

- Īpašuma sastāvdaļas apraksts:

.....

- Īpašuma sastāvdaļas atrašanās vieta (ja tā nav zināma, tad pēdējā zināmā vieta):

.....

- Cita svarīga informācija (piemēram, tiesas administratora iecelšana):

.....

E IEDAĻA. Iesaldēšanas rīkojuma izdošanas iemesli

1. Faktu kopsavilkums

Norādīt iesaldēšanas rīkojuma izdošanas iemeslus, tostarp:

- faktu kopsavilkumu, tostarp noziedzīga(-gu) nodarījuma(-u) aprakstu:

.....

- izmeklēšanas stadiju:

.....

- iesaldēšanas iemeslus:

.....

- citu svarīgu informāciju:

.....

2. Tā (to) noziedzīgā(-o) nodarījuma(-u) būtība un juridiskā klasifikācija, saistībā ar kuru(-iem) tika izdots iesaldēšanas rīkojums, kā arī piemērojamā(-ās) tiesību norma(-as):

.....

3. Vai par noziedzīgo nodarījumu, saistībā ar kuru izdots iesaldēšanas rīkojums, izdošanas valstī soda ar brīvības atņemšanu uz vismaz trīs gadiem un vai tas ir iekļauts tālāk izklāstītajā noziedzīgo nodarījumu sarakstā? (atzīmēt attiecīgo variantu). Ja iesaldēšanas rīkojums attiecas uz vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, lūgums tālāk izklāstītajā noziedzīgo nodarījumu sarakstā norādīt numurus (kas atbilst noziedzīgiem nodarījumiem, kā aprakstīts 1. un 2. punktā).

- dalība noziedzīgā organizācijā

- terorisms

- cilvēku tirdzniecība

- bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija

- narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība

- ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība

- korupcija

- krāpšana, tostarp krāpšana un citi noziedzīgi nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses, kuras definētas Direktīvā (ES) 2017/1371 par cīņu pret krāpšanu

- noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana

- naudas, tostarp euro, viltošana

- datornoziedzumi

- noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība
- nelikumīgas iebraukšanas un uzturēšanās sekmēšana
- slepkavība vai smagi miesas bojājumi
- cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība
- personu nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana vai ķīlnieku sagrābšana
- rasisms un ksenofobija
- organizēta vai bruņota laupīšana
- kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība
- izkrāpšana
- rekets un izspiešana
- izstrādājumu viltošana un pirātisms
- administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība
- maksāšanas līdzekļu viltošana
- hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība
- kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība
- zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība
- izvarošana
- ļaunprātīga dedzināšana
- noziegumi, kas ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā
- gaisa kuģu vai kuģu nelikumīga sagrābšana
- sabotāža

4. Cita būtiska informācija (piemēram, saikne starp īpašumu un noziedzīgo nodarījumu):

.....

F IEDAĻA. Rīkojuma konfidencialitāte un/vai pieprasījums pēc konkrētām formalitātēm

Nepieciešamība pēc izpildes uzturēt rīkojumā iekļautās informācijas konfidencialitāti:

.....

Nepieciešamība pēc konkrētām formalitātēm izpildes laikā:

.....

G IEDAĻA. Ja iesaldēšanas apliecība nosūtīta vairāk nekā vienai izpildes valstij, sniegt šādu informāciju:

1. Iesaldēšanas apliecība ir nosūtīta šādai(-ām) citai(-ām) izpildes valstij(-īm) (valsts un iestāde):

.....

.....

2. Iesaldēšanas apliecība ir nosūtīta vairāk nekā vienai izpildes valstij šādu iemeslu dēļ:

Ja iesaldēšanas rīkojums attiecas uz īpašuma konkrētām sastāvdaļām:

- Tiek uzskatīts, ka dažādas īpašuma sastāvdaļas, uz kurām attiecas rīkojums, atrodas dažādās izpildes valstīs
- Īpašuma konkrētas sastāvdaļas iesaldēšanai ir nepieciešams veikt darbības vairākās izpildes valstīs

Ja iesaldēšanas rīkojums attiecas uz naudas summu:

- Tā īpašuma aplēstā vērtība, ko var iesaldēt izdošanas valstī un jebkurā izpildes valstī, varētu būt nepietiekama, lai iesaldētu pilnu rīkojumā norādīto summu
- Citas īpašas vajadzības:

.....

3. Aktīvu vērtība (ja zināma) katrā izpildes valstī:

.....

4. Ja īpašuma konkrētās(-o) sastāvdaļas(-u) iesaldēšanai ir nepieciešams veikt darbības vairāk nekā vienā izpildes valstī, izpildes valstī veicamo darbību apraksts:

.....

H IEDAĻA. Saistība ar agrāku iesaldēšanas rīkojumu un/vai citu(-iem) rīkojumu(-iem) vai pieprasījumu(-iem)

Lūgums norādīt, vai šis iesaldēšanas rīkojums ir saistīts ar agrāku rīkojumu vai pieprasījumu (piemēram, iesaldēšanas rīkojumu, Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, Eiropas apcietināšanas orderi vai savstarpēju tiesisko palīdzību). Attiecīgā gadījumā sniegt šādu informāciju, kas nozīmīga nolūkā identificēt iepriekšējo rīkojumu vai pieprasījumu:

— Rīkojuma/pieprasījuma tips:

.....

— Izdošanas datums:

.....

— Iestāde, kurai rīkojums/pieprasījums tika nosūtīts:

.....

— Izdevējstādes piešķirtais atsauces numurs:

.....

— Izpildiestādes(-iestāžu) piešķirtais(-ie) atsauces numurs(-i):

.....

I IEDAĻA. Konfiskācija

Lūgums norādīt, vai:

šai iesaldēšanas apliecībai ir pievienota konfiskācijas apliecība, kas izdota izdošanas valstī (konfiskācijas apliecības atsauces numurs):

.....

īpašums paliek iesaldēts izpildes valstī, kamēr tiek nosūtīts un izpildīts konfiskācijas rīkojums (sagaidāmais konfiskācijas apliecības iesniegšanas datums, ja iespējams):

.....

J IEDAĻA. Alternatīvi pasākumi

1. Lūgums norādīt, vai izdošanas valsts ļauj izpildes valstij piemērot alternatīvus pasākumus gadījumā, ja pilnībā vai daļēji nav iespējams izpildīt iesaldēšanas rīkojumu:

Jā

Nē

2. Ja atbilde ir "jā", norādīt, kādus pasākumus var piemērot:

.....

K IEDAĻA. IESALDĒTĀ ĪPAŠUMA RESTITŪCIJA

1. Lūgums norādīt, vai ir izdots lēmums par iesaldētā īpašuma restitūciju cietušajam:

Jā

Nē

Ja atbilde ir "jā", lūgums norādīt šādu informāciju attiecībā uz lēmumu par iesaldētā īpašuma restitūciju cietušajam:

Iestāde, kas izdevusi lēmumu (oficiālais nosaukums):

.....

Lēmuma datums:

Lēmuma atsauces numurs (ja pieejams):

Īpašuma, kuram piemērojama restitūcija, apraksts:

Cietušā vārds un uzvārds:

Cietušā adrese:

Ja ir apstrīdētas cietušā īpašumtiesības uz īpašumu, sniegt detalizētu informāciju (personas, kuras apstrīd īpašumtiesības, iemesli utt.):

.....

Ja ar restitūciju varētu tikt ierobežotas skarto personu tiesības, sniegt detalizētu informāciju (skartās personas, tiesības, kuras varētu tikt ierobežotas, iemesli utt.):

.....

2. Vai izdošanas valstī ir iesniegts pieprasījums par iesaldēta īpašuma restitūciju cietušajam?

Nē

Jā, par iznākumu tiks informēta izpildiestāde

Izdevējiestāde tiek informēta tiešas nodošanas cietušajam gadījumā.

L IEDAĻA. Tiesību aizsardzības līdzekļi

Izdošanas valsts iestāde, kas var sniegt papildu informāciju par procedūrām tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanai izdošanas valstī un par to, vai ir pieejama juridiskā palīdzība, mutiska un rakstiska tulkošana:

Izdevējiestāde (sk. M iedaļu)

Apstiprinošā iestāde (sk. N iedaļu)

Cits:

.....

M IEDAĻA. Ziņas par izdevējiestādi

Izdevējiestādes veids:

tiesnesis, tiesa, prokurors

cita kompetenta iestāde, kuru norīkojusi izdošanas valsts

Iestādes nosaukums:

Kontaktpersonas vārds un uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas Nr.:

Adrese:

Tālruņa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

Faksa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

E-pasts:

Valodas, kurās ir iespējams sazināties ar izdevējiestādi:

Ja tā atšķiras no iepriekš norādītās – tās (to) personas(-u) kontaktinformācija, ar ko jāsazinās, ja vajadzīga papildinformācija vai lai veiktu praktiskus pasākumus saistībā ar rīkojuma izpildi:

Vārds un uzvārds/dienesta pakāpe/organizācija:

Adrese:

E-pasts / tālruņa Nr.:

Izdevējiestādes un/vai tās pārstāvja paraksts, ar ko apliecina, ka iesaldēšanas apliecības saturs ir precīzs un pareizs:

Vārds un uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Datums:

Oficiālais zīmogs (ja ir):

N IEDAĻA. Ziņas par iestādi, kas apstiprinājusi iesaldēšanas rīkojumu

Attiecīgā gadījumā lūgums norādīt iesaldēšanas rīkojumu apstiprinājušās iestādes veidu:

tiesnesis vai tiesa

prokurors

Apstiprinošās iestādes nosaukums:

Kontaktpersonas vārds un uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas Nr.:

Adrese:

Tālruņa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

Faksa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

E-pasts:

Valodas, kurās ir iespējams sazināties ar apstiprinošo iestādi:

Lūgums norādīt izpildiestādes galveno kontaktpunktu:

izdevējiestāde

apstiprinošajai iestādei

Apstiprinošās iestādes un/vai tās pārstāvja paraksts un kontaktinformācija:

Vārds un uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Datums:

Oficiālais zīmogs (ja ir):

O IEDAĻA. Centrālā iestāde

Ja par iesaldēšanas apliecības administratīvo nosūtīšanu un saņemšanu izdošanas valstī atbildīga ir kāda centrālā iestāde, lūgums norādīt:

Centrālās iestādes nosaukums:

Kontaktpersonas vārds un uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas numurs:

Adrese:

Tālruņa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

Faksa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

E-pasta adrese:

P IEDAĻA. Pievienotie dokumenti

Lūgums norādīt jebkādus apliecībai pievienotos dokumentus:

II PIELIKUMS

KONFISKĀCIJAS APLIECĪBA

A IEDAĻA:

Izdošanas valsts:

Izdevējstāde:

Izpildes valsts:

Izpildiestāde (ja zināma):

B IEDAĻA. Konfiskācijas rīkojums

1. Tiesa, kas izdevusi konfiskācijas rīkojumu (oficiālais nosaukums):

.....

2. Konfiskācijas rīkojuma atsauces numurs (ja zināms):

.....

3. Konfiskācijas rīkojums izdots (datums):

.....

4. Konfiskācijas rīkojums par galīgu atzīts (datums):

.....

C IEDAĻA. Skartā(-ās) persona(-as)

Personas(-u), pret kuru(-ām) ir izdots konfiskācijas rīkojums, vai personas(-u), kurai(-ām) pieder īpašums, uz kuru attiecas konfiskācijas rīkojums, identitāte (ja tas skar vairākas personas, norādīt informāciju par katru personu):

1. Identifikācijas dati

i) Fiziskas(-u) personas(-u) gadījumā

Vārds un uzvārds:

Vārds(-i):

Citi attiecīgi vārdi (ja ir):

Pieņemtie vārdi (ja ir):

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālā nodrošinājuma numurs, ja zināms:.....

Personas identitāti apliecinoša(-u) dokumenta(-u) (personas apliecība vai pase) veids un numurs (ja ir zināms):

.....

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Dzīvesvieta un/vai zināmā adrese (ja adrese nav zināma – pēdējā zināmā adrese):

.....

Valoda(-as), kuru(-as) skartā persona saprot:

Lūgums norādīt skartās personas statusu procesā:

 persona, pret kuru konfiskācijas rīkojums ir vērst persona, kurai(-ām) pieder īpašums, uz kuru attiecas konfiskācijas rīkojums

ii) Juridiskas(-u) personas(-u) gadījumā

Nosaukums:

Juridiskā forma:

Saīsinātais nosaukums, parasti izmantotais nosaukums vai tirdzniecības nosaukums (ja ir):

Juridiskā adrese (reģistrācijas vieta):

Reģistrācijas numurs:

Adrese:

Pārstāvja vārds un uzvārds:

Lūgums norādīt skartās personas statusu procesā:

- persona, pret kuru konfiskācijas rīkojums ir vērstš
 persona, kurai pieder īpašums, uz kuru attiecas konfiskācijas rīkojums

2. Norādīt vietu, kur izpildāms konfiskācijas rīkojums (ja tā atšķiras no iepriekš minētās adreses):

.....

3. Trešās personas, kuru tiesības attiecībā uz īpašumu, uz kuru attiecas konfiskācijas rīkojums, ar to tiek tieši ierobežotas (identitāte un iemesli):

.....

.....

4. Sniegt citu informāciju, kas var būt noderīga konfiskācijas rīkojuma izpildē:

.....

D IEDAĻA. Informācija par īpašumu, uz kuru attiecas rīkojums

1. Tiesa ir pieņēmusi nolēmumu, ka īpašums:

- ir noziedzīgā nodarījumā iegūti līdzekļi vai šādu līdzekļu vērtības pilna summa vai tikai to vērtības daļš ekvivalents
 veido noziedzīgā nodarījuma rīkus vai šādu rīku vērtību
 ir konfiscējams, izdošanas valstī piemērojot jebkādas no Direktīvā 2014/42/ES paredzētajām konfiskācijas pilnvarām (tostarp paplašinātu konfiskāciju)
 ir konfiscējams saskaņā ar jebkādiem citiem noteikumiem saistībā ar konfiskācijas pilnvarām, tostarp bez galīgā notiesājošā sprieduma, saskaņā ar izdošanas valsts tiesību aktiem pēc procesa saistībā ar noziedzīgu nodarījumu

2. Lūgums norādīt, vai rīkojums attiecas uz:

- naudas summu
 konkrētu(-ām) īpašuma (ķermeniskas vai bezķermeniskas, kustamas vai nekustamaa īpašuma) sastāvdaļu(-ām)
 īpašumu, kuram ir līdzvērtīga vērtība (uz vērtību pamatotas konfiskācijas kontekstā)

3. Ja rīkojums attiecas uz naudas summu vai īpašumu, kuram ir minētajai naudas summai līdzvērtīga vērtība:

— Izpildes valstī izpildei paredzētā summa, ar cipariem un vārdiem (norādīt valūtu):

.....

— Kopsumma, uz ko attiecas rīkojums, ar cipariem un vārdiem (norādīt valūtu):

.....

Papildu informācija:

— Iemesli, kas ļauj uzskatīt, ka skartajai personai izpildes valstī ir īpašums/ienākumi:

.....

— Skartās personas īpašuma/ienākumu avota apraksts (ja iespējams):

.....

— Skartās personas īpašuma/ienākumu avota precīza atrašanās vieta (ja tā nav zināma, tad pēdējā vieta, par kuru ir ziņas):

— Skartās personas bankas konta dati (ja zināmi):

.....

4. Ja rīkojums attiecas uz konkrētu(-ām) īpašuma sastāvdaļu(-ām) vai īpašumu, kuram ir šādam īpašumam līdzvērtīga vērtība:

Iemesli rīkojuma nosūtīšanai izpildes valstij:

- īpašuma konkrētā(-ās) sastāvdaļa(-as) atrodas izpildes valstī
- īpašuma konkrētā(-ās) sastāvdaļa(-as) ir reģistrēta(-as) izpildes valstī
- izdevējiestādei ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka konkrēta(-as) īpašuma daļa(-as), uz ko attiecas konfiskācijas rīkojums, pilnīgi vai daļēji atrodas izpildes valstī.

Papildu informācija:

- Iemesli, kas ļauj uzskatīt, ka īpašuma konkrētā(-ās) sastāvdaļa(-as) atrodas izpildes valstī:

.....

- Īpašuma sastāvdaļas apraksts

.....

- Īpašuma sastāvdaļas atrašanās vieta (ja tā nav zināma, tad pēdējā zināmā vieta):

.....

- Cita būtiska informācija (piemēram, tiesas administratora iecelšana):

.....

5. Informācija par īpašuma konversiju un nodošanu

Ja rīkojums attiecas uz konkrētu īpašuma sastāvdaļu, norādīt, vai izdošanas valsts tiesībās ir paredzēts, ka konfiskāciju izpildes valstī var veikt, konfiscējot naudas summu, kas atbilst konfiscējamā īpašuma vērtībai:

- Jā.
- Nē

E IEDAĻA. Iesaldēšanas rīkojums

Lūgums norādīt, vai:

- konfiskācijas rīkojumam ir pievienots izdošanas valstī izdots iesaldēšanas rīkojums (iesaldēšanas apliecības atsauces numurs):
-
- īpašums iesaldēts saskaņā ar agrāk izdotu iesaldēšanas rīkojumu, kas nosūtīts izpildes valstij
- iesaldēšanas rīkojuma izdošanas datums:
- iesaldēšanas rīkojuma nosūtīšanas datums:
- iestādei, kurai tas nosūtīts:
- izdevējiestādes piešķirtais atsauces numurs:
- izpildiestāžu piešķirtais atsauces numurs:

F IEDAĻA. Iemesli konfiskācijas rīkojuma izdošanai

1. Faktu kopsavilkums un konfiskācijas rīkojuma izdošanas iemesli, tostarp noziedzīga(-gu) nodarījuma(-u) apraksts un cita attiecīga informācija:
-
2. Tā (to) noziedzīgā(-o) nodarījuma(-u) būtība un juridiskā klasifikācija, saistībā ar kuru(-iem) tika izdots konfiskācijas rīkojums, kā arī piemērojamā(-as) tiesību norma(-as):
-

3. Vai par noziedzīgo nodarījumu, saistībā ar kuru izdots konfiskācijas rīkojums, izdošanas valstī soda ar brīvības atņemšanu uz vismaz trīs gadiem un vai tas ir iekļauts tālāk izklāstītajā noziedzīgo nodarījumu sarakstā? (atzīmēt attiecīgo variantu). Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, lūgums tālāk izklāstītajā noziedzīgo nodarījumu sarakstā norādīt numurus (kas atbilst noziedzīgiem nodarījumiem, kā aprakstīts 1. un 2. punktā).

- dalība noziedzīgā organizācijā
- terorisms
- cilvēku tirdzniecība
- bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija
- narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība
- ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība
- korupcija
- krāpšana, tostarp krāpšana un citi noziedzīgi nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses, kuras definētas Direktīvā (ES) 2017/1371 par cīņu pret krāpšanu
- noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana
- naudas, tostarp euro, viltošana
- datornoziedzumi
- noziedzumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība
- nelikumīgas iebraukšanas un uzturēšanās sekmēšana
- slepkavība vai smagi miesas bojājumi
- cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība
- personu nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana vai ķīlnieku sagrābšana
- rasisms un ksenofobija
- organizēta vai bruņota laupīšana
- kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība
- izkrāpšana
- rekets un izspiešana
- izstrādājumu viltošana un pirātisms
- administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība
- maksāšanas līdzekļu viltošana
- hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība
- kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība
- zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība
- izvarošana
- ļaunprātīga dedzināšana
- noziedzumi, kas ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā
- gaisa kuģu vai kuģu nelikumīga sagrābšana
- sabotāža

4. Cita būtiska informācija (piemēram, saikne starp īpašumu un noziedzīgo nodarījumu):

.....

G IEDAĻA. Ja konfiskācijas apliecība ir nosūtīta vairāk nekā vienai izpildes valstij, sniedziet šādu informāciju:

1. Konfiskācijas apliecība ir nosūtīta šādai(-ām) citai(-ām) izpildes valstij(-īm) (valsts un iestāde):

.....

2. Konfiskācijas apliecība ir nosūtīta vairāk nekā vienai izpildes valstij šādu iemeslu dēļ:
Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz īpašuma konkrētām sastāvdaļām:
- Tiek uzskatīts, ka dažādas īpašuma sastāvdaļas, uz kurām attiecas rīkojums, atrodas dažādās izpildes valstīs
 - Īpašuma konkrētas sastāvdaļas konfiscēšanai ir nepieciešams veikt darbības vairākās izpildes valstīs
- Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz naudas summu:
- Attiecīgais īpašums nav iesaldēts saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1805
 - Tā īpašuma aplēstā vērtība, ko var konfiscēt izdošanas valstī un jebkurā izpildes valstī, varētu būt nepietiekama, lai konfiscētu pilnu rīkojumā norādīto summu
 - Citas īpašas vajadzības:
.....
3. Aktīvu vērtība (ja zināma) katrā izpildes valstī:
.....
.....
4. Ja konkrētā(-o) īpašuma sastāvdaļas(-u) konfiskācijai ir nepieciešams veikt darbības vairāk nekā vienā izpildes valstī, izpildes valstī veicamo darbību apraksts:
.....

H IEDAĻA. Process, kas noslēdzas ar konfiskācijas rīkojuma izdošanu

Lūgums norādīt, vai persona, pret kuru ir izdots konfiskācijas rīkojums, ieradās uz tiesas sēdi, kuras noslēgumā izdots ar galīgo notiesāšanu saistītais konfiskācijas rīkojums:

1. Jā, persona ieradās uz tiesas sēdi.
2. Nē, persona neieradās uz tiesas sēdi.
3. Nē, saskaņā ar valsts procesuālajiem noteikumiem tiesas sēdes netika rīkotas.
4. Ja izdarīta atzīme pie 2. punkta varianta, apliecināt, ka pastāv viens no šādiem apstākļiem:
 - 4.1.a personai (diena/mēnesis/gads) ... tika izsniegta pavēste, un tādējādi attiecīgā persona tika informēta par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kuras rezultātā izdots konfiskācijas rīkojums, un tika informēta par to, ka konfiskācijas rīkojumu varētu pieņemt aizmuguriski
VAI
 - 4.1.b personai pavēste netika izsniegta personīgi, bet attiecīgā persona, izmantojot citus līdzekļus, saņēma oficiālu informāciju par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kuras rezultātā izdots konfiskācijas rīkojums, tādā veidā, ka ir nepārprotami konstatēts, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu un bija informēta par to, ka konfiskācijas rīkojumu var pieņemt aizmuguriski
VAI
 - 4.2. zinādama par paredzēto lietas izskatīšanu, persona bija pilnvarojusi attiecīgās personas vai valsts ieceltu advokātu aizstāvēt viņu lietas izskatīšanā, un minētais advokāts patiešām aizstāvēja attiecīgo personu minētajā lietas izskatīšanā
VAI
 - 4.3. personai konfiskācijas rīkojums tika izsniegts (diena/mēnesis/gads) ..., un persona tika skaidri informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai bija tiesības piedalīties un kurā tika dota iespēja lietu atkārtoti izskatīt pēc būtības, tostarp izvērtēt jaunus pierādījumus, un kuras rezultātā sākotnējais konfiskācijas rīkojums varētu tikt atcelts, un
 - persona ir tieši norādījusi, ka neapstrīdēja konfiskācijas rīkojumu
VAI
 - persona attiecīgajos termiņos nav lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību

5. Ja izdarīta atzīme pie 4.1.b, 4.2. vai 4.3. punkta, sniegt informāciju par to, kā tiek ievērots attiecīgais nosacījums:

I IEDAĻA. Alternatīvi pasākumi, tostarp brīvības atņemšana

1. Lūgums norādīt, vai izdošanas valsts ļauj izpildes valstij piemērot alternatīvus pasākumus gadījumā, ja pilnībā vai daļēji nav iespējams izpildīt konfiskācijas rīkojumu:

- Jā
 Nē

2. Ja jā, norādīt, kurus pasākumus var piemērot:

Brīvības atņemšana (maksimālais termiņš):

.....

Sabiedrisks darbs (vai kas līdzvērtīgs) (maksimālais termiņš):

.....

Citi pasākumi (apraksts):

.....

J IEDAĻA. Lēmums par īpašuma restitūciju vai kompensāciju cietušajam

1. Lūgums attiecīgā gadījumā norādīt:

Izdošanas valsts izdevējiestāde vai cita kompetenta iestāde ir pieņēmusi lēmumu par kompensāciju vai restitūciju cietušajam šādas naudas summas apmērā:

.....

Izdošanas valsts izdevējiestāde vai cita kompetenta iestāde ir pieņēmusi lēmumu par šāda īpašuma (kas nav naudas līdzekļi) restitūciju cietušajam:

.....

Izdošanas valstī ir uzsākts process par īpašuma restitūciju vai kompensāciju cietušajam un par tā iznākumu informēs izpildiestādi

2. Informācija par lēmumu par īpašuma restitūciju vai kompensāciju cietušajam:

Lēmumu pieņēmusī iestāde (oficiālais nosaukums):

Lēmuma pieņemšanas diena:

Diena, kad lēmums kļuvis galīgs:

Lēmuma atsauces numurs (ja zināms):

Īpašuma, attiecībā uz kuru paredzēts veikt restitūciju, apraksts:

Cietušā vārds un uzvārds:

Cietušā adrese:

Izdevējiestāde tiek informēta tiešas nodošanas cietušajam gadījumā.

K IEDAĻA. Izdevējiestāde

Iestādes nosaukums:

Kontaktpersonas vārds un uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas Nr.:

Adrese:

Tālruna Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

Faksa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

E-pasts:

Valodas, kurās ir iespējams sazināties ar izdevējiestādi:

Ja tā atšķiras no iepriekš norādītās – tās(-o) personas(-u) kontaktinformācija, ar ko sazināties, ja vajadzīga papildinformācija vai lai veiktu praktiskus pasākumus rīkojuma izpildei vai īpašuma nodošanai:

Vārds un uzvārds/dienesta pakāpe/organizācija:

Adrese:

E-pasts / tālruņa Nr.:

Izdevējstādes un/vai tās pārstāvja paraksts, ar ko apliecina, ka konfiskācijas apliecības saturs ir precīzs un pareizs:

Vārds un uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Datums:

Oficiālais zīmogs (ja ir):

L IEDAĻA. Centrālā iestāde

Ja centrālā iestāde ir atbildīga par konfiskācijas apliecību administratīvo nosūtīšanu un saņemšanu izdošanas valstī, lūgums norādīt:

Centrālās iestādes nosaukums:

Kontaktpersonas vārds un uzvārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas Nr.:

Adrese

Tālruņa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

Faksa Nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods):

E-pasta adrese:

M IEDAĻA. Izdošanas valsts maksājuma informācija

IBAN kods:

BIC kods:

Bankas konta turētāja vārds:

N IEDAĻA. Pievienotie dokumenti

Lūgums norādīt jebkādas apliecībai pievienotos dokumentus: